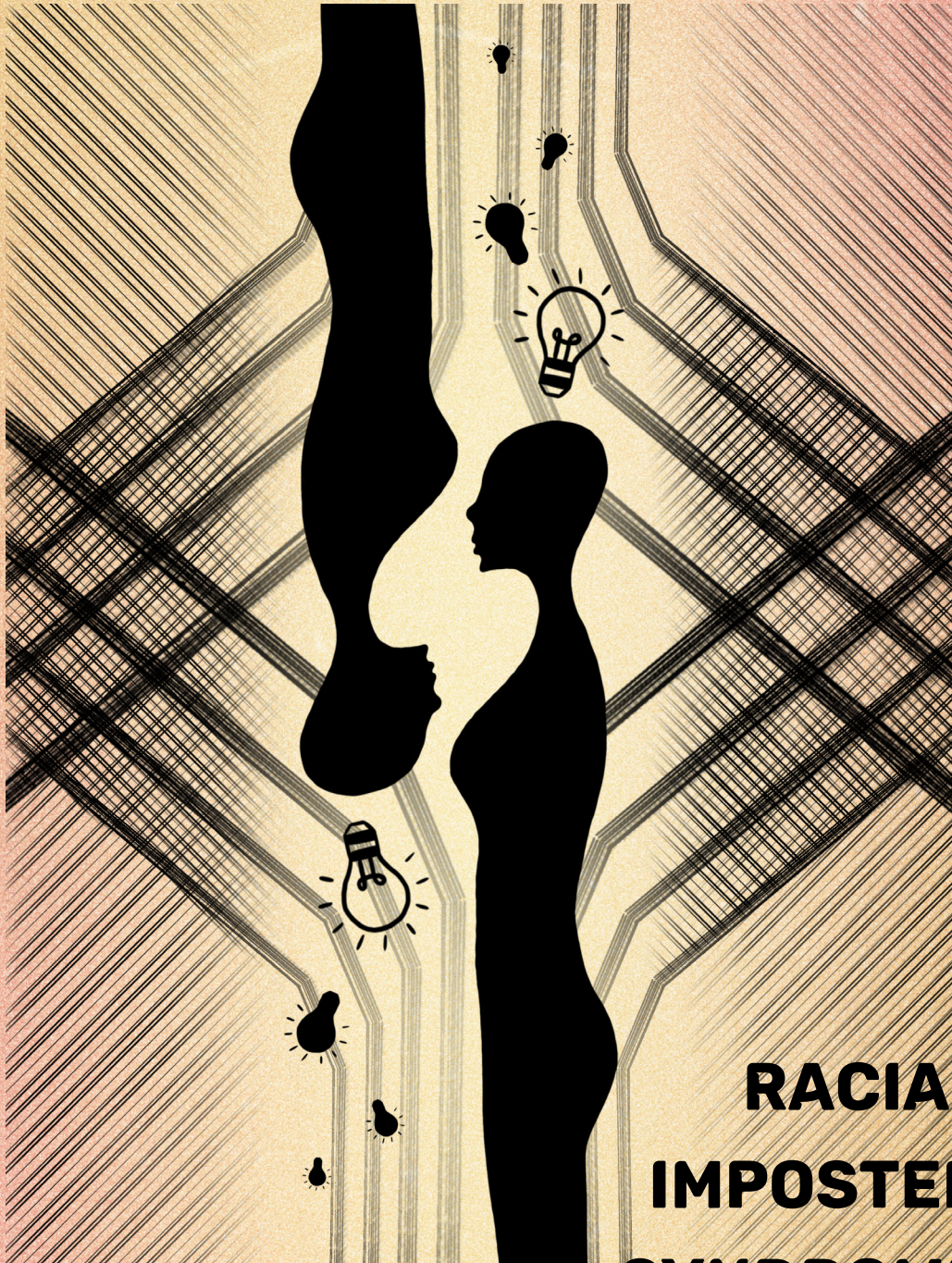

IDENTITEITSONTWIKKELING VAN MULTI-ETNISCHE JONGEREN

PROJECT DUOTOON

**RACIAL
IMPOSTER
SYNDROME**

IMANI COSIJNS
BACHELORPROEF 2022 -2023
CROSSMEDIA GRAPHIC DESIGN

INHOUDTABEL

1. INTRODUCTIE

DESKRESEARCH THEMATIEK	5
INTRODUCTIE THEMATHIEK	6

2. THEORETHISCH ONDERZOEK

LITERATUURSTUDIE - ONDERZOEKSFASE	10 - 22
ENQUÊTE - ONDERZOEKSFASE	24 - 26
ENQUÊTE - TESTIMONIALS	28

3. INTERVIEWS

KAYLA WILLEMS	32 - 36
ALEJANDRA ROGGHÉ PÉREZ	38 - 42
JOYCE VAN WESEL	44 - 46
NIKITA EXSTEYL	48 - 50
SORKA VERVENNE	52 - 54

4. GRAFISCH ONDERZOEK

BENCHMARKING - WAT BESTAAT ER AL?	58 - 60
MOODBOARD	62 - 66
TYPOGRAFIE	68
ACHTERGRONDEN & TEXTUUR	69
SMALL ICONS/ILLUSTRATIONS	70
SCHETSEN & ILLUSTRATIES	72 - 74
FOTOGRAFIE	75

5. GRAFISCHE UITWERKING

INSTAGRAM CAMPAGNE	78
18 SOCIAL POSTS	80
STICKERS & TOTE BAGS	82
T-SHIRTS & HOODIES	84
WEBSITE - HOMEPAGINA	86 - 87
WEBSITE - FORUM LOGIN PAGINA	90
SPOTIFY	92
POSTERREEKS	94 - 100
SPOTIFY NEWSLETTER	102
PUBLIC SPEAKING EVENTS	104 - 106

6. ADMINSTRATIEF

CONTACTEN	110 - 112
BRONNEN	114
PRIJSBEREKENING	116

DANKWOORD

Graag wil iedereen bedanken die mij gesteund heeft tijdens mijn studie. Mijn mama & vriend voor het steeds geloven in mij. Mijn mentor Nikita die het zaadje heeft geplant in België omtrent dit onderwerp. En vooral mijn vriendengroep/focusgroep die steeds bereid was om verder mee te werken aan dit project/onderzoek. Ook mijn docenten voor mij in de afgelopen 4 jaar de kneepjes van het vak steeds bij te leren.

DESKRESEARCH THEMATIEK**AWARENESS CAMPAGNE “PROJECT DUOTOON” – RACIAL IMPOSTER SYNDROME**

RACIAL IMPOSTER SYNDROME – De zoektocht naar etniciteit, diversiteit, dualiteit & uiteindelijk de vraag ...Waar is de gemeenschap voor mij? Mijn bachelor proef legt de focus op dualiteit. Al te vaak komen bi-racial jongeren klem te zitten tussen de verschillende aspecten van hun identiteit.

Ik wil niet lukraak met pejoratieven gaan gooien, maar het zou fijn zijn om een eenlettergrepig antwoord te hebben als iemand de volgende keer vraagt: “Waar voel jij je thuis?”.

MIJN NAAM IS DUOTOON

Ik ben geboren in België op 20 September 2001. Maar, mijn roots ligt in twee continenten. Deze twee landen liggen volgens de kaart 8.914 Kilometer uit elkaar.

Twee culturen die 8.914 kilometer uit elkaar liggen worden bij mij één geheel. Mijn naam is Imani, ik heb Belgische & Indische roots. Niet Half/Half. Ik ben 100% één persoon. Ik ben 100% beide etniciteiten. Waarom voelt het dan soms alsof mijn afkomst niet van mij is.

Al sinds ik me kan herinneren, stel ik vragen aan mijn mama over mijn roots. En bestudeerde ik mijn ouders hun gezicht van dichtbij, zoekende naar gelijkenissen in mij. Moeilijk, want ik heb 2 etniciteiten.

Wat wilt zeggen dat niemand echt meteen herkent dat ik mijn papa's dochter ben. Of zeggen mensen dat ik weinig pigment van mijn mama heb meegekregen. Uitspraken die ik moeilijk kon vatten als klein meisje. Hoe ouder ik werd hoe vreemder de opmerkingen werden. Zoals 'Vanwaar kom jij?' of 'jij bent niet van hier hé?'

Wanneer meteen volgde met de vragen of ik ooit mijn mama's land had bezocht, of ik de taal sprak thuis, en of ik mijn familie al had ontmoet? Mijn antwoorden voldoen niet aan de perceptie die anderen hadden over het hebben van een dubbele etniciteit. Sommigen vonden het bijna teleurstellend zelfs. En af en toe gaven ze me een afkeurende blik.

In realiteit is de uitleg waarom ik mijn mama's land nog niet heb kunnen bezoeken of de taal niet spreek ... veel complexer. Maar dat is niet mijn verhaal om te delen. Maar dat van mama. Toch ontwikkelde dit doorheen de jaren een afschuw van de vragen. Absoluut tijdens het puberen. Je kan het je wel voorstellen. En dit fenomeen zorgde ervoor dat ik me niet waardig voelde om mijn eigen etniciteit te claimen. Als een fraudeur bijna.

Vandaag kan ik met trots zeggen dat ik fier ben op de dualiteit van mijn etniciteit. En dat niets of niemand mij anders kan vertellen. Maar er zijn heel wat jongeren die hier mee kampen. En dat moet bespreekbaar gemaakt worden.

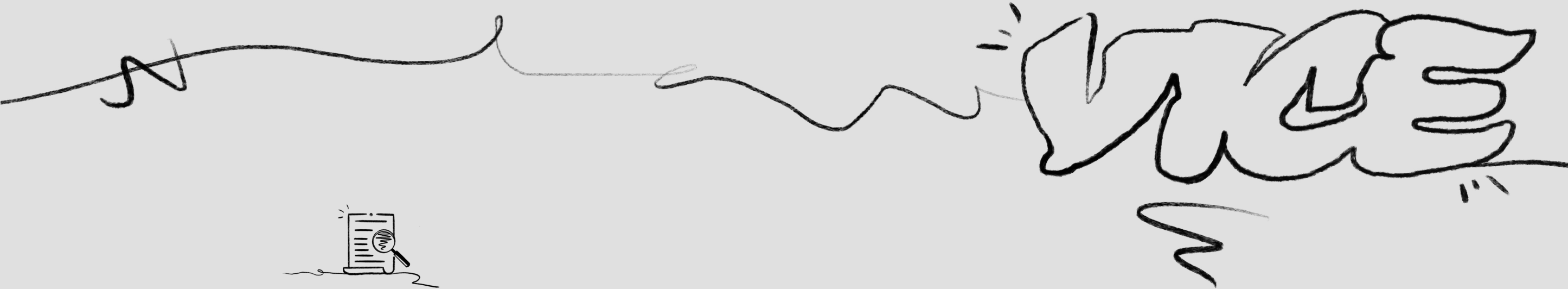
An abstract graphic featuring a large, semi-transparent red oval in the center. Overlaid on this oval and extending across the page are several black, hand-drawn, scribbled lines. One line forms a large, irregular oval that encircles the text. Another line is a horizontal wavy scribble on the left side. A third line is a more complex, multi-looped scribble on the right side, partially overlapping the red oval. The background is a light gray with some faint, larger-scale abstract shapes in shades of gray and red.

**THEORETHISCH
ONDERZOEK**
KWALITATIEF & KWANTITATIEF

Onze cultuur en afkomst spelen een belangrijke rol bij het vormen van onze identiteit

Het gevoel van onzekerheid en twijfel

De term voor het eerst gebruikt in 2018 in podcast aflevering van 'Code switch'

ONDERZOEKSFASE – RACIAL IMPOSTER SYNDROME
LITERATUURSTUDIE I ARTIKEL VICE : ‘RACIAL IMPOSTER SYNDROME’

Tijdens mijn onderzoek las ik een prachtig artikel op de website van Vice.

Hierin las ik meerdere interviews met jongeren over hoe deze vragen rondom hun identiteit resulteerden in een identiteitscrisis.

In het artikel schrijft Anna Salhany over haar struggle met identiteit en die van 3 andere jongeren.

En hoe als multi-etnische jongvolwassene op zoek ging naar de plek waar zich echt thuis voelde. Omdat ze zich nergens volledig geaccepteerd voelde.

Zo kwam ze de term ‘racial imposter syndrome’ tegemoet op instagram. En zo ging de bal aan het rollen. Alle puzzelstukjes vielen op zijn plaats.

Volgens het artikel werd de term voor het eerst gebruikt in 2018 in podcast aflevering van ‘Code switch’, voor het Amerikaanse publiek op NPR.

En de term definieert als volgt: Het racial imposter syndrome (een officiële Nederlandse vertaling bestaat niet, maar het betekent zoveel als ‘raciaal oplichterssyndroom’) omschrijft het gevoel van onzekerheid en twijfel dat iemand ervaart

wanneer je raciale of etnische identiteit niet overeenkomt met de perceptie die anderen over deze raciale of etnische identiteit hebben. Dit gaat gepaard met de overtuiging dat je nergens echt bij hoort. Je kunt je hierdoor een fraudeur – of ‘imposter’ – voelen, omdat je deel probeert te zijn van een gemeenschap die jou vervolgens niet volledig accepteert.

Nederlandse Psychologe Eneida Delgado Silva verduidelijkt dan ook in het artikel waar dit specieke gevoel afkomstig van is. “Onze cultuur en afkomst spelen een belangrijke rol bij het vormen van onze identiteit, en dat begint in de kern bij je ouders. In de eerste fase van je leven draait alles om veiligheid, dus wil je geaccepteerd worden door je ouders. Je gaat automatisch mee in hun cultuur. Dat is een voorwaarde om je zeker te voelen. Maar als

je om een bepaalde reden niet mee kunt gaan in de cultuur van je ouders, dan heeft dat invloed op je identiteit en emotionele ontwikkeling. Vooral tijdens de pubertijd, wanneer je voortdurend in verandering bent, is het belangrijk dat je kan terugvallen op een steady thuisbasis. Dat begint bij je ouders en de familie er omheen: hoe zij op je reageren, en of je het gevoel hebt dat je bij ze hoort, of niet.”

LITERATUURSTUDIE II ARTIKEL NPR : ALL MIXED UP: WHAT DO WE CALL PEOPLE OF MULTIPLE BACKGROUNDS?

Zoals eerder vermeld, werd de term als eerste gebruikt in 2018. In de podcast ‘Code swith’, NPR schreef in diepte artikel over het onderwerp en term.

Gebruikte voorbeeld scenario’s en analyse om het uit te leggen aan de bevolking. Het artikel behandelt hoe we personen van verschillende achtergronden benoemen. Ze doen dit aan de hand van een anekdote. Een conversatie tussen moeder en dochter. Over hoe mensen niet gemixed zijn maar voedselwaar zoals bijvoorbeeld een vanille-chocolade ijsje. Sindsdien veranderde haar perceptie over hoe ze zichzelf zou noemen. ‘Mixed’ stond niet meer in haar vocabulair. We behandelen de vraag ‘wat ben je?’. Een vraag die ons dubbelbloedjes bijna dagelijks gesteld wordt. En het uitleggen hiervan wordt soms na enkele jaren vermoeiend.

De uitleg hangt steeds af van de persoon in kwestie voor je. En diepte waarin je je situatie uitlegt. Zo kan de uitleg heel kort zijn en ook heel lang. Afhankelijk van het antwoord waar de persoon in kwestie naar op zoek is.

Laten we het hebben over de romantisering, stereotypering en sexualiseren rondom ‘gemengde’ vrouwen/mannen... Dit soort dingen blijven steeds gebeuren. Een collega heeft het over de schattigheid van “gemengde” baby’s. Een multiraciale vriendin post een artikel over daten als “gemengd” meisje op Tinder. Ik kom een lijn haarverzorgingsproducten tegen bij Target met de naam Mixed Chicks, en zelfs ik moet toegeven dat het een pakkende naam is dan “shampoo voor vrouwen met voorouders uit verschillende delen van de wereld, wie haar niet traditioneel wordt behandeld in de reguliere schoonheidsproducten.”

Ik wil niet lukraak met pejoratieven gaan gooien, maar het zou fijn zijn om een eenlettergrepig antwoord te hebben als iemand de volgende keer vraagt: “Wat ben jij?”.

Maar eerst heb ik antwoorden nodig. Is “gemengd” een scheldwoord, of wat? Waar komt het vandaan? Voor wie is het?

Meer in het algemeen in het artikel heeft ze het over, wie bepaalt welke woorden werken en welke verboden zijn? Er zijn nog maar weinig plaatsen in de Verenigde staten waar iemand “mulat” noemen geen serieuze aandacht zou krijgen, maar lange tijd was het woord mulat, net als n-woord of oosterling, grotendeels een non-issue.

Verder naar de toepassing in België, de benaming ‘mulat’ of ‘gemengd’ wekt bij

niemand alertheid. Als dit dan toch besproken zou worden zouden belgen dan ook net het zelfde reageren als bij de hele term ‘woke’ zijn.

Zelf groeide ik op met rare gegevens zoals ‘mulat’, ‘gemengd’, ‘halfbloed’... Ooh mijn persoonlijk favoriet ‘koffie met melk’, Tja.

Waarom raakt de ene term uit de gratie en neemt de andere een hoge vlucht? In een land waar het aantal multiraciale kinderen in de afgelopen 50 jaar is vertienvoudigd, is het misschien een goed moment om de balans op te maken van onze gemeenschappelijke woordenschat als het gaat om het beschrijven van dubbelbloedjes zoals ik.

HOW STUDENTS OF COLOR CONFRONT IMPOSTOR SYNDROME

TEDTALK : ALL MIXED UP

Anna Kitagawa verteld in deze tedtalk over hoe het was voor haar om als Bi-racial jongvolwassene op te groeien. De vragen die zichzelf stelde tijdens het ontwikkelen van haar identiteit. Al te vaak komen biraciale tieners klem te zitten tussen de verschillende aspecten van hun identiteit. Anna vertelt over haar persoonlijke strijd en evolutie, waarbij ze haar Westerse en Japanse identiteit samenbrengt. En hoe dit op een vroege leeftijd startte voor haar. Zelf vond ik dit zeer herkenbaar. En vroeg dit ook na aan enkele andere mensen indeze specifieke doelgroep. Waar bij vaak het antwoord kreeg dat ze vergelijkbare gedachten hadden.

Ze legt ons uit dat ze op jonge leeftijd naar een van haar ouders keek en zich realiseerde dat ze eigenlijk op geen van beiden écht leek. Waardoor ze in de war raakte. En echt op zoek ging naar specifieke gelijkenissen. Ze is er zich van bewust dat waarover ze praat in deze tedtalk zeker niet accuraat is voor iedereen, en dat de meeste van deze gedachten in haar afspeeldde. Wat ook klopt. Maar ze is er van overtuigd dat er minstens enkele zullen zijn die deze gevoelens herkennen. Ze wist nooit echt waar ze thuishoorde.

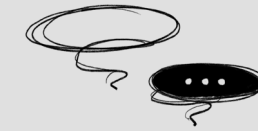
Ze verteld over dat toen ze klein was ze niets liever wou dan blond haar hebben en blauwe ogen net als haar moeder, gewoon om een meer solide identiteit te hebben. En hoe ze

later in haar puber jaar terug meer op haar vader wou lijken zwart haar en donkere ogen. En zo wisselde dit door de jaren heen. Maar omdat ze de taal niet sprak, kreeg ze het gevoel dat ze niet helemaal Aziatisch was. Ben ik eigenlijk wel Japans.

Heb ik recht op dit
‘label?’ Is het dom dat ik me
hier zorgen over maak?’
Ze had het gevoel dat ze ergens een
keuze moest maken tussen de twee om
ergens thuis te horen. En zo kwam ze bij
de term ‘racial imposter syndrome’. En zo
kwam ze erachter dat ze niet de enige
was die deze gevoelens ervaarde.

LET'S TALK ABOUT THE BI-RACIAL EXPERIENCE

TEDTALK : LET'S START BY SHARING OUR BI-RACIAL EXPERIENCE | KELSEY BENGUE

Kelsey is bi-raciaal - ze begon haar academisch onderzoek met de vraag “waarom” mensen haar afkomst moesten weten - en door dat onderzoek kwam ze tot het inzicht dat “waarom” slechts het begin was. Ze komt naar het TEDx-podium om de “gedeelde ervaringen” van bi-raciale individuen te delen en waarom degenen die dat niet zijn, ze zouden moeten begrijpen.

Eén van de belangrijke conclusies die ze trok uit haar eerste onderzoek, was dat mensen het nodig vinden om naar je etniciteit te vragen, want als jij latina bent en ik ook? delen jullie misschien dezelfde ervaring. Nu dat is een héél interessant concept. De vraag komt eenderzijds uit curiositeit. En anderzijds uit het zoeken van connectie & gespreksstof. We willen elkaar leren kennen.

Eén van de vele herkenbare ervaringen die ze deelt. Is het zijn van een gekleurde en zelf zichtbaar bi-racial individu, en het op stap gaan met je blanke ouder, of omgekeerd. En dat buitenstaanders jullie niet meteen

binnen hetzelfde gezin zouden plaatsen. Zo vertelt ze een anekdote dat de kassierster in de winkel zeer verwonderd keek toen ze als jong meisje vertelde aan de kassa dat haar moeder nog even een doos eieren was gaan halen. Toen de haar moeder aan de kassa arriveerde als blank individu keek de kassierster verrast en lichtjes in de war.

Veel van de bi-racial studenten die ze bevraagde zeiden dat ze het storend vonden om steeds een volledige uitleg te moeten geven. Ze stelt tijdens haar tedtalk ook de vraag ‘hoeveel mensen wisten dat het pas sinds 52 jaar geleden legaal is om een bi-racial gezin te hebben in de verenigde staten’. Doet je denken niet? De bi-racial ervaring is redelijk nieuw legaal gezien. En verteld verder dat we deze kinderen comfortabel moeten doen voelen in hun eigen lichaam en identiteit.

TEDTALK : BYE RACHEL – BEING A BI-RACIAL WOMEN IN AMERIKA

Waarover gaat de tedtalk van Rachel. Intersectionele identiteiten tarten de schema's die mensen gebruiken om zichzelf in te delen. Als gevolg daarvan kunnen mensen van gemengd ras spanning veroorzaken door zich simpelweg anders te identificeren dan zij zich voordoen of gezien worden. Hetzelfde geldt voor gender en seksualiteit. Ontdek in deze lezing hoe slam poetry kan worden gebruikt om conflicterende aspecten van je identiteit te omarmen door spoken word te gebruiken om je gedachten te kaderen en verborgen delen van jezelf te verkennen.

Summer Durant is een opkomende Junior in het Georgetown's College. Ze is pre-medisch en heeft als hoofdvak psychologie en bijvak Frans en vrouwen- en genderstudies. Summer groeide op in D.C. en heeft haar hele leven geworsteld met haar intersectionele identiteit als bi-rationale vrouw.

Onlangs ontdekte ze 'slam poetry' als een kanaal om haar strijd met acceptatie om te zetten in iets positiefs. Uiteindelijk wil ze psychiater worden, zodat ze deze

gesprekken over eigenzinnige identiteiten kan stimuleren en veranderingen binnen de medische gemeenschap kan inspireren.

Haar familie vroeg haar ooit waarom ze haar eigen cultuur soms verwaarloosd. Ze verteld over hoe de indische en gekleurde vrouwen in haar Familie vloeiend hindi spreken. En zij niet. Hoe ze meer weten over hun cultuur dan haar en hoe ze religieuzer zijn opgevoed dan haar. Door al deze aspecten gaat ze zich automatisch vergelijken en voelt het soms aan alsof ze geen recht heeft op haar eigen identiteit. Alsof ze zichzelf continu moet bewijzen aan anderen.

“Looking like i belong does not feel like I do.” – Summer Durant

Alles wat ze zegt voelt als een voorstelling van iets waar ze niet zeker van is. Het meest indisch dat ze zich voelde was wanneer ze in de luchthaven aan de kant wordt genomen voor een douane controle. Of wanneer ze geëxotiseerd of gefetisjiseerd word door voorbijgaanders. Die een 'ding' hebben voor vrouwen die er uit zien als haar.

EEN STUKJE GESCHIEDENIS VAN BELGIË

‘THE BRUSSELS TIMES’ BELGIUM CONSIDERS GRANTING MIXED-RACE CHILDREN FULL ACCESS TO COLONIAL ARCHIVES

In dit stukje literatuurstudie haal ik een nieuwsartikel bij van ‘the Brussels Times’. Hierbij verdiepen we ons even in de complexiteit van de oorsprong en geschiedenis die leidt tot de term ‘racial imposter syndrome’. Nu de ervaring van eenzaamheid, en niet toe behoren tot een deeltje in de maatschappij heeft net als elk ander fenomeen een diep gewortelde geschiedenis. Daarom neem ik je mee in dit artikel zodat de veelheid van dit gesprekstema meer onderbouwde fundering krijgt.

En daarvoor neem ik even

een specifiek belgisch stukje geschiedenis bij de hand. We gaan terug naar jawel, de kolonisatie. Belgisch-Congo specifiek, waarom? Ik vertel in dit stukje wat meer informatie die betrekking heeft tot het land waarin ik zelf woon. Daabij geef ik nogmaals mee dat kolonisatie gebeurt zijn en nog steeds gebeuren over het meerendeel van de Wereld.

In het artikel verteld men dat de Belgische staat zorgde ervoor dat alles wat Belgisch was naar Europa werd teruggebracht, waaronder ook kinderen geboren uit een

zwarte Afrikaanse moeder en een blanke Belgische vader. Deze specifiek gemengde kinderen werden tot eigendom van de Belgische staat verklaard en met geweld bij hun moeders weggehaald om naar België te worden gestuurd, waar ze vaak in weeshuizen of pleeggezinnen terechtkwamen.

Eerder vertelde ik ook dat Bi-racial ervaringen relatief nieuw zijn en dat daarom meer bewustzijn moet gecreeërt worden rondom deze ervaringen. Verder vertellen ze meer over hoe interracial relaties door

de Belgische kolonisatoren niet alleen werden afgekeurd, maar vaak ook gesanctioneerd, wat een van de redenen was waarom veel Belgische vaders hun kinderen van gemengde rassen niet erkenden. Gemengde kinderen werden niet getolereerd in het gekoloniseerde Congo en Ruanda-Urundi, omdat ze niet blank maar ook niet zwart genoeg waren. Zwarte mensen moesten volledig gescheiden leven van hun blanke kolonisatoren, en deze kinderen van gemengde rassen - die toen

“halfbloeden” werden genoemd - waren het zichtbare bewijs van de verstoorde koloniale orde en moesten uit het zicht worden verwijderd.

De ontvoering van deze kinderen van gemengde rassen was een geïnstitutionaliseerde praktijk. Het werd vaak gesteund door katholieke missionarissen die destijds verklaarden dat “als je een kind van gemengd ras op straat of in een dorp tegenkomt, je het naar de missie brengt”.

Het systeem werd inderdaad ontworpen en in stand gehouden door de staat.

Nu dit is één van de vele voorbeelden waarin gemengde rassen in de geschiedenis legaal niet aanvaard of verstoten werden uit de maatschappij. Nu zijn dit natuurlijk praktijken die zich voordeden jaren geleden. Maar je kan je zeker inbeelden hoe dit onbewust nog gevolgen in gedrag en gevoel met zich meedraagt.

EEN BABBEL OVER DE KOLONIALE GESCHIEDENIS WERELDWIJD

*Het afstotingsgevoel
en isolement zit diep
geworteld*

*Historisch gezien komt de gemengde
identiteit van zwart/wit grotendeels voort
uit de koloniale geschiedenis*

EEN STUKJE GESCHIEDENIS ARTIKEL MANDEM - 'A BRIEF HISTORY OF MIXED RACE IDENTITY'

Om een tweede voorbeeld in de geschiedenis te geven gaan we terug naar de Verenigde Staten. Volgens het artikel : “historisch gezien komt de gemengde identiteit van zwart/wit grotendeels voort uit de koloniale geschiedenis en de interactie tussen slavenhouders en slaven. Door de aard van de slavenmaatschappij waren dit niet altijd prettige interacties. Kinderen van gemengde rassen tijdens de

trans-Atlantische slavenhandel waren vaak het product van geweldadige verkrachtingen door blanke slavenhouders van zwarte slaven.”

Opnieuw een negatieve connotatie, die we telkens terug zien komen in de geschiedenis en dus wel degelijk sporen nalaten in de toekomst. Het afstotingsgevoel en isolement zit diep geworteld, en tot de dag van vandaag.

ENQUÊTE I RACIAL IMPOSTER SYNDROME

Ik ben van start gegaan met het maken van een enquête aan het begin van mijn onderzoek. Omdat ik zo een specifieke focusgroep had vastgelegd heb ik deze **verdeeld in 3**. (ouders, jongeren met dubbele etniciteit & omgeving)

Zodanig dat per onderdeel de juist vragen werden beantwoord door de juiste personen. Jammer genoeg merk ik dat dit een onderwerp is waar veel mensen van afschrikken. In totaal kreeg in **38 antwoorden** op mijn enquête.

VERSPREIDEN

Ik heb er voor gekozen om mijn enquêtes te verspreiden via sociale media. Door middel van facebook groepen te benaderen en instagram posts te delen heb ik na lang zoeken en proberen de antwoorden voor deze focus verzamelt.

ALGEMENE CONCLUSIE - DOELGROEP

Algemeen kan ik concluderen dat jongeren met een dubbele etniciteit zich zeer bewust zijn van dit probleem. Ook ouders zijn niet onwetend, en lieten weten dat hun kinderen al van jonge leeftijd vragen stelden over hun etniciteit, maar ook dat hun ene kind veel verschilt van het andere. En dat de ene het er soms moeilijker mee heeft dan de ander. Het algemene onderdeel was zeker verrassend. Men kon zich zeker in plaats stellen van deze jongeren. Ik kreeg zeer empathische reacties. De stellingen stimuleren een bepaalde alertheid en nieuwsgierigheid bij de bevroagden.

DEEL 1 / JONGVOLWASSENEN MET MULTI-ETNISCHE ACHTERGROND

Doel van deze enquête is het schematiseren, hoeveel mensen vullen deze enquête in en weten meteen wat het onderwerp is. En hoeveel hebben zich ooit al eens zo gevoeld. Het feit is dat sommige antwoorden echt aantonen dat deze jongvolwassen wel degelijk gestruggled hebben met zich thuis voelen in 1 of meerdere etniciteiten. Sommigen hiervan hadden een luidere mening dan anderen.

SAMENVATTING / DE BELANGRIJKSTE VRAGEN & ANTWOORDEN

Geloof jij dat veel onbeantwoorde vragen rondom je etniciteit en afkomst een identiteitscrisis kunnen veroorzaken?

97,7 % van de bevroagden antwoorden ‘JA’

Voel je je thuis in het land waar je woont?

50% voelt zich niet thuis in het land waar ze wonen

Denk je dat je ooit al eens last hebt gehad van ‘Racial imposter syndrome’

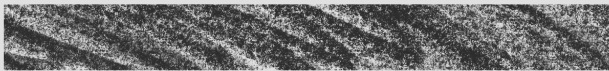
70% heeft ooit al eens last gehad van RIS

DEEL 2 / RACIAL IMPOSTER SYNDROME
IN MIJN OMGEVING & SOCIALE KRING

Bij deze bevraging ga ik na hoeveel de omgeving van deze mensen weten over hun vrienden en of familie. Tegelijk is deze ook gemaakt te zien hoeveel mensen meer weten over ‘racial imposter syndrome’. Deze uitslagen kunnen mij zeker in de toekomst helpen bij het maken van visuals voor de awareness campagne, tijdens het grafische onderdeel.

SAMENVATTING / DE BELANGRIJKSTE
VRAGEN & ANTWOORDEN

Geloof jij dat veel onbeantwoorde vragen rondom je etniciteit en afkomst een identiteitscrisis kunnen veroorzaken?

100% gelooft dat dit voor identiteitcrisis kan zorgen

Vermoed je dat je iemand kent in je omgeving die kampt met deze gevoelens?

76% zegt dat ze weten /vermoeden dat iemand in hun omgeving

Heeft deze enquête je gemotiveerd om een luisterend oor te bieden voor je vrienden die kampen met deze gevoelens?

82% zegt ‘ja’

DEEL 3 / OUDERS VAN JONGVOLWASSENEN MET
MULTI-ETNISCHE ACHTERGROND

Een enquête waarvan ik later pas wist dat deze héél erg van belang zou zijn. Ik merkte zelf op dat ik nooit vaak over mijn gevoelens thuis sprak. Nu vond ik het de ideale opportuniteit, om een bevraging te doen met de ouders van de jonge mensen in enquête 1. Hierdoor kwam ik te weten welk perspectief ouders van multi-etnische jongeren hebben over hun opvoeding en strubbelingen tijdens het opgroeien.

SAMENVATTING / DE BELANGRIJKSTE
VRAGEN & ANTWOORDEN

Denk je dat je kind ooit al eens last hebt gehad van ‘racial imposter syndrome’

83% geloofd hierin

Rondom welke leeftijds categorie stelde jouw kind vragen over hun afkomst?

83,3% zei vroeger dan 10 jaar oud

Heb je tijdens het opgroeien van je kind ooit gemerkt dat hij/zij/... zich soms eenzaam voelt?

66% zei dat ze opmerken dan hun kind eenzaam is soms.

JA, MET DE OPMERKING "IS DAT
ECHT JE MAMA?/PAPA?" JE LIJKT
ER NIET OP

PAS IN LATER STADIUM DAT IK
ME BEN BEGINNEN PROFILEREN
ALS HALF FILIPIJNS.

JA SOMS VOEL IK ME NIET FRANS
OF EEN VAN MIJN ANDERE
NATIONALITEITEN

DOORDAT IK 2 AFKOMSTEN HEB KAN HET SOMS
VOELEN ALSOF IK NIET HELEMAAL THUIS HOOR IN
HET ENE NOCH HET ANDERE...MISSCHIEN OMDAT IK
EEN MENGELING BEN

IK SPREEK DE TAAL NIET EN VOEL
MIJ DAARDOOR SOMS GEEN ONDERDEEL
VAN MIJN SPAANSE FAMILIE

INTERVIEWS
FOCUSGROEP
KWALITATIEF ONDERZOEK

**"ER VERWACHT VAN MEDESTUDENTEN
DAT IK BIJ DE DONKERE STUDENTEN
GING ZITTEN, OM DAAR DAN HET
GEVOEL TE HEBBEN DAT IK NIET DONKER
GENOEG WAS."**

**KAYLA WILLEMS (22J) : INTERVIEW
'IDENTITEITSONTWIKKELING BIJ JONGEREN'**

**Vertel eens wat meer over
jouw familiestructuur
en etnische achtergrond?**

Mijn moeder is Hindoestaans Surinaams en ben niet zeker van haar ouders achtergronden. Mijn vader is Nederlandse, waarvan zijn moeder Nederlandse is en zijn vader half Nederlands en half Indonesisch is.

Ik ben geboren in Amerika, maar ben met dezelfde waarden en normen als mijn ouders opgegroeid.

**Hoe denk je dat de dualiteit
van je etniciteit jou beïnvloed
heeft tijdens jouw
identiteitsontwikkeling?**

Twee verschillende invalshoeken: positief is dat ik open sta om te leren van andere culturen, ik wil altijd kennis opdoen over verschillende culturen, voornamelijk de verschillende gerechten dat er zijn, met specerijen de waarden en normen leren van iedereen.

Ieders cultuur heeft verschillend tradities en feestdagen waar ik altijd interesse naar heb om te leren kennen.

Het is voor mij heel normaal om de schoonheid in elkaars culturen te zien, ik heb ook een heel open houding hierin.

Iets negatiever, het is altijd moeilijk geweest om een gevoel van ergens bij te horen te ervaren.

Wegens het hebben van een donker huidskleur werd er verwacht van medestudenten dat ik bij de donkere studenten ging zitten, om daar dan het gevoel te hebben dat ik niet donker genoeg was.

En dan ook niet bij de blanke studenten horen omdat ik niet blank genoeg ben om visueel bij hun te horen.

Omdat ik voornamelijk in een blanke omgeving zit, val ik automatisch in de 1% diversiteit categorie van donkere studenten/bewonder, dit leidde tot de herhaaldelijke vraag of ik familie van een ander donker student was ook al was er geen reden om dat te denken.

Dus dat ik heel erg op mijn huidskleur beoordeeld wordt is iets lastigs waarmee ik heb moeten leren omgaan. En omdat ik niet van slechts 1 cultuur onderdeel uitmaak heb ik ook het gevoel om niet genoeg over mezelf te weten.

Mijn dualiteit heeft mij voornamelijk geïnformeerd over hoe anderen naar mij

kijken, en bewust gemaakt dat mijn perceptie van mezelf niet vanzelfsprekend is.

Wat denk jij van de term ‘Racial imposter syndrome’? Is dit een relatief nieuwe term voor jou? En herken je jezelf hierin? Zo ja? Leg uit?

Relatief nieuw, ondertussen bestaat er voor alles een definitie. Maar ik heb wel het gevoel om soms niet te weten bij wie, welke groepen ik hoor omdat ik geen volledig deel uitmaak van 1 cultuur.

Zoals aangegeven ben ik van mijn moeders kant Hindoestaans-Surinaams maar eigenlijk weet ik niet veel van wat dat inhoudt, ik kan de taal

niet spreken, heb ook nooit meegedaan aan de tradities, omdat ik ze niet kenden. Dus ik maak onderdeel van een groep uit dat ik niet ken en daar heb ik het gevoel dat ik Racial Imposter Syndrome heb.

Zodra ik een traditionele kledingstuk ‘sari’ op 9 jarige leeftijd aandeed en door bewondering van Surinamers werd bekeken, had ik het gevoel dat dit onderdeel van mij is en zou moeten blijven.

De moeders zeiden hoe mooi ik eruit zag en hielpen mee met het correct te dragen door het aan te passen terwijl ik het aanhad. Dit is een moment dat mij tot op vandaag is bijgebleven terwijl ik er nooit

meer iets mee heb gedaan. Dat was gelijk de laatste keer dat ik een ‘sari’ aan had gedaan. Het gevoel hebben dat alles klopt in het moment om later nooit meer uit te reiken naar mijn moeders kant van oorsprong. Natuurlijk hou ik van Surinaams eten en laat ik iedereen weten wat lekker is en waar het gehaald kan worden maar zelf heb ik nog nooit een typisch gerecht klaargemaakt.

Heb je dit ooit al eens ter sprake gebracht thuis bij jouw ouders/broers? of had je hier toch vaak twijfels over of je dit kon bespreekbaar maken?

Mijn vader heeft er altijd voor gezorgd dat ik deel uitmaak van het gezin, hij is degene

THE WAY PEOPLE TREAT YOU SAYS A LOT ABOUT THEM AND NOTHING ABOUT YOU

dat mij voornamelijk heeft geleerd om open conversaties te voeren over mijn perspectief, ervaringen. Mijn moeder is heel spraakzaam over haar levensstijl en hoe haar achtergrond een rol speelt in levenservaringen.

Helaas moet ik zeggen dat ik het gevoel heb dat mijn stiefmoeder een ander visie heeft en meerdere malen het gesprek begrensd, beëindigd. Ik denk dat het komt omdat zij haar niet kan plaatsen in anderen.

Zij is heel erg trots op Belg zijn en doet alsof er geen ruimte is voor andere culturen en dit speelt mee op dat niet alles bespreekbaar kan zijn.

Ook leert mijn halfbroertje open te staan voor iedereen en alles maar door de verschillende visies van zijn ouders komt er soms verwarring. Dus kort, bij mijn eigen ouders en broers kan dat zeker wel maar bij mijn stiefmoeder niet waardoor het thuis moeilijk is om te bespreken.

Spreek je de moedertaal van jou beide Ouders?

Ik ben opgegroeid met Nederlands Engels en Duits als talen dus ben daar al blij om. Mijn vaders moedertaal (nl) kan ik en mijn moeders moederstaal spreek ik niet maar zijn is voornamelijk in Nederland opgegroeid dus heb niet echt de kans gekregen om

van haar haar taal te leren ook al kan ze dat wel. Zij vertelt dat zij vroeger als kind documenten vertaalde, en de taal sprak maar tot hedendaags het niet meer nodig heeft gehad.

Zij heeft voor zover Ik weet nooit geprobeerd om ons de taal aan te leren.

Zo niet, hoe voel je hierbij?

Het is jammer dat ik het niet kan Omdat ik graag talen leer, ik zie talen als een brug tussen Mensen, inplaats van dat verschillende talen ons scheiden kom maar zie ik het meer als een mogelijkheid om gesprekken te voeren met elkaar en dus een brug te vormen. Ik denk dat mijn moeders moedertaal Hindi is. Als zij mij

nu zou vragen om de taal te leren dan doe ik dat met plezier zowel voor haar als voor mijzelf om dichterbij te voelen bij haar ‘opvoeding’.

Wat zou je graag tegen jouw jongere zelf zeggen op dit moment?

Als ik tegen mijn jongeren zelf zou kunnen spreken zodat zij het makkelijker zou hebben In het leven is om meer te geloven dat de Verschillen die Ik heb met anderen om me heen mij uniek maken.

En dat de Mensen die mij omlaag hebben geprobeerd te halen heel mijn leven lang en slecht te Laten voelen voor wie Ik ben, hoe ik eruitzie, de manier dat ik spreek dat dat gewoon nooit mensen waren

dat toegang tot mijn hadden mogen krijgen.

Voornamelijk dat ze de juiste mensen uiteindelijk tegenkomt dat haar een veilig gevoel geven voor wie ze is. Iets dat ik wou dat ik vroeger had gerealiseerd was dat:

‘ The way people treat you says a lot about them and nothing about you’

**“WEES TROTS,
OP DE CULTURELE RIJKDOM
WAAR JE GELINKT AAN STAAT EN
ZORG DAT JE LICHAAM
JE HUIS KAN ZIJN.”**

**ALEJANDRA ROGGHÉ PÉREZ (22J) : INTERVIEW
‘WIE BEN IK, VAN WAAR EN WAAROM?’**

Stel jezelf voor, Vertel eens wat meer over jouw familie structuur en etnische achtergrond?

Mijn naam is Alejandra, ik ben 22 jaar en ben geboren in Isla de Margarita, een Caribisch eiland van Venezuela. Ik studeer film aan KASK en maak voornamelijk documentaires met een socio-politieke basis. Ik teken en ben graag bezig met de poëtische dimensies van taal. Deze zomer worden het 5 jaar in België.

Mijn vader is Belgisch, geboren in Aalst, en mijn moeder is Venezolaans, geboren in Caracas. Ze zijn al bijna 10 jaar gescheiden en sinds toen is de familie in constante verandering, door verhuizen en

verschillende partners van mijn ouders. Ik heb nog een jongere zus, Indira, van 19 jaar.

Hoe denk je dat de dualiteit van je etniciteit jou beïnvloed heeft tijdens jouw identiteitsontwikkeling?

De dualiteit van mijn etnisch achtergrond is pas echt ingewikkeld geworden toen ik naar België ben gekomen. Ik werd de eerste drie jaar van mijn leven opgevoed in twee talen (Nederlands en Spaans), maar vanaf mijn vader vlot in het Spaans werd, zijn we ook in deze beginnen spreken. Ik beschouw dus Spaans als mijn moedertaal en tijdens mijn kindertijd had ik geen grote vragen over mijn afkomst of culturele-familie constellatie,

door hoe goed mijn vader was aangepast tot onze Venezolaanse familie.

Mijn ouders scheidden toen ik 12 was, en op mijn 16 is mijn papa naar België gekomen. Ik bleef bij mijn moeder in Venezuela, waar ik voor 2 jaar, sterke gevoelens ontwikkelde voor het land (ook omdat in Venezuela deel van de cultuur is nationalistisch zijn). Op mijn 18, besloot ik naar België te verhuizen voor studies en voor economische stabiliteit, en met die beslissing kwamen de grote vragen van ‘Wie ben ik, van waar en waarom?’.

Met de verandering: voor de eerste keer gepercipieerd worden als ‘de andere’ en me proberen aanpassen aan sociale manieren die me niet natuurlijk lagen.

Ik was overtuigd voor een paar jaar dat ik Venezolaans was met een Belgische vader, ik zag mezelf als een immigrant in België. Ik wou me ook niet permitteren om me iets anders te voelen (als in half-half, van nergens of van overal), uit trotsheid en respect voor mijn moederskant afkomst, ook als ik Belgische grootouders heb en een Belgisch paspoort. De laatste jaar besloot ik eindelijk, heel bewust en rationeel, me openstellen aan een duale etnische perceptie, om minder energie in te steken

in mijn eigen ontcijfering en mijn schuldgevoelens door België te kiezen als woonplek kwijt te raken.

Wat denk jij van de term ‘Racial imposter syndrome’? Is dit een relatief nieuwe term voor jou? En herken je jezelf hierin? Zo ja? Leg uit?

De term leerde ik kennen pas door dit project, en ik voelde dat het binnenkwam toen ik erover las. Het klopt met wat ik soms voel als mensen me ‘latina’ noemen of als ik zeg dat ik deels Belgisch ben. Ik voel niet dat ik voldoe aan het beeld dat mensen hebben van Zuid-Amerikanen, en ik pas zeker niet in die van de Europeanen; niet mijn manier van praten, mijn uiterlijk of levenservaringen.

Vroeger speel ik alsof ik in één van die twee kon passen, om mijn sociaal contact eenvoudiger te maken, maar van binnen voelde ik altijd iets van onrust door te denken dat ik niet eerlijk was. Natuurlijk, er bestaan uitzonderingen, soms is het ook grappig of handig.

We hebben bijna allemaal nood aan van ergens of aan iemand te behoren, om ons eigenbeeld duidelijk te stellen. Ik weet nog niet tot welk punt de meest van de mensen daarmee strugglen, maar ik weet zeker dat die behoefte voldoen complexer wordt als de opties meerdere zijn. Ook als het directe referentiepunt van de ouders wegvalt: geen enkel van de twee is opgegroeid met ouders van verschillende afkomst. Mijn zus is daarom een goede partner in crime om deze verwarring te kunnen plaatsen (ze is bijna één jaar na me naar België gekomen).

Alejandra, je komt net terug van een familie bezoek richting Venezuela. Hoe is je verblijf gelopen. En heb je nog steeds last van een cultuur shock soms?

Ik was heel blij om mijn familie te zien, mijn oud huis en mijn oude vrienden. De tijd is nochtans door ons allemaal voorbijgegaan. Ik ben ondertussen heel veel veranderd, en ook als de liefde niet vervaagd is, wel de intimiteit met de plekken en de sociale feeling. Ik was me heel erg bewust van mezelf: wat ik vertelde, mijn taalgebruik (ook als ik in mijn moedertaal sprak) en ook de schoonheid die mij raakte (ik kon niet anders dan mijn oude wereld met een bepaald afstand bekeken).

Ik kreeg ook commentaren dat mijn essentie is veranderd en dat ik er Europeaan uitzie; dat had ik voor het migreren nooit

gehoord. Het was raar om daar geconfronteerd mee te worden maar ook goed, omdat het met mijn eigenbeeld klopt. Het is ergens eenzaam, maar in kan niet ontkennen dat ik tot de Belgische cultuur ben aangepast, en daar zitten ook mooie dingen in!

Voel jij je zowel thuis in België als Venezuela? Denk je hier vaak over na? Vind je het moeilijk soms om beide culturen te combineren? (als in voel je je soms meer Belg de eerste weken als je terug thuis bent in Venezuela of omgekeerd?)

Ik denk heel vaak over waar mijn ‘thuis’ zit, en momenteel is het mijn lichaam en niet een plek. Ik kan me even niet meer linken aan Venezuela als land of cultuur, maar aan mijn moeder, en kan me ook niet in aan België verbinden, maar aan mijn ‘nieuwe’ oude vrienden,

mijn zus, mijn vader en mijn grootouders hier.

De eerste weken dat ik terugkwam van Venezuela voelde ik dat ik nooit geland was, maar wetend dat ik België heb gekozen voor de juiste praktische redenen. Ik merkte ook dat ik luider sprak dan de rest en dat veel expressiever overkwam.

Ik voel me meer Belg als ik met andere buitelanders ben die zich wel thuis voelen in hun moederland, en ik voel me heel Venezolaans wanneer ik met mensen ben die zelf Gent nooit als woonplek hebben verlaten.

Het is voor me interessant om te merken dat de identiteit zich verschuift en hervormt ter interactie met de anderen. Wanneer ik alleen ben is mijn hoofd bezig met andere dingen.

Heb je dit ooit al eens ter

**IK KREEG OOK COMMENTAREN
DAT MIJN ESSENTIE
IS VERANDERD**

sprake gebracht thuis bij jouw ouders/Zus? of had je hier toch vaak twijfels over of je dit kon bespreekbaar maken?

Mijn mama heeft veel empathie voor mijn verwarring, en ze heeft er zelf last van maar omdat ze graag zou hebben dat ik me meer Venezolaans zou voelen, dat zou betekenen dat ik terug in het eiland zou gaan wonen. Mijn vader aan de andere kant, voelt zich niet verbonden met België en begrijpt niet waarom ik daar zoveel energie in verlies, hij heeft zelf zijn moederland voor bijna 20 jaar verlaten (werkt ergens wel als referentiepunt). Mijn zus wilt eerder Venezuela achter de rug laten en zich Belgisch voelen (ze was ook maar 15 toen ze naar hier kwam). Dus we hebben allemaal en andere feeling met het thema, maar geen taboes rond.

Wat ons wel werd meegegeven aan Indira en me is dat onze dubbele nataliteit, een grote luxe is en dat we het moeten zien als een voordeel. Ergens heel praktisch, maar het is waar.

Spreek je de moedertaal van jou beide Ouders? Vind je dit belangrijk?

Ja. Maar met mijn twee ouders spreek ik Spaans. Mijn zus aan de andere hand begint meer en meer alleen maar in het Nederlands tegen me te praten. Ik denk dat ik in elk taal een deel van mijn persoonlijkheid anders verwerk. Ik geloof ook dat taal grotendeels ons perceptie van dingen vormgeeft. Mijn Spaans helpt me met mijn familie praten maar ook deze begrijpen (op filosofisch-religieus vlak), hetzelfde met Nederlands en mijn vrienden en familie in België.

Moest ik kinderen opvoeden, zou ik deze mijn moedertaal doorgeven, ik denk dat ik in het Spaans mijn gevoelens in de beste vorm kan uitdrukken.

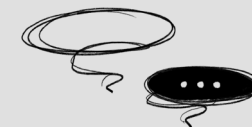
Wat zou je graag tegen jouw jongere zelf zeggen op dit moment?

Het is een cadeau van het leven complex zijn, je kan kiezen of je je op het goede gaat focussen of op het slechte. Probeer een communicatie brug te zijn als je dat aankan, wees trots op de culturele rijkdom waar je gelinkt aan staat en zorg dat je lichaam je huis kan zijn. We zijn eigenlijk allemaal aardebewoners, en je identiteit alleen maar baseren op je etniciteit is jezelf simplificeren. Etniciteit is niet hetzelfde als achtergrond

Ook belangrijk: de politieke structuur van de wereld scheidt de mens al genoeg afhankelijk van etniciteit/geboorteplek, doe niet hetzelfde met je eigen.

**“IK HEB ECHT TWEE
PERSOONLIJKHEDEN,
EENTJE VOOR ELK ACCENT.”**

**JOYCE VAN WESEL (26J) : INTERVIEW
‘PEROONLIJKHEID PER ACCENT?’**

**Vertel eens wat meer over
jouw familie structuur
en etnische achtergrond?**

Mijn ouders zijn NL/BE. Ik ben geboren in NL, in BE naar school gegaan. Daarna heel vaak op en neer verhuisd tussen BE en NL

**Hoe komt het dat je tijdens
mijn onderzoek in vraag
stelde of je wel écht in
aanmerking kwam voor de
vragenlijsten?**

Omdat ik veel mensen ken die het veel “erger” hebben. Mensen die geadopteerd zijn en op zoek zijn naar hun identiteit, of mensen met een niet-witte huidskleur die racisme ervaren. Bij mij “zie” je niet dat ik niet in

België geboren ben. Ik kan zelfs vloeiend van accent wisselen. Daarom vond ik in eerste instantie dat ik niet genoeg last had van mijn dubbele nationaliteit om ergens een uitspraak over te doen.

Ik ga toch ook niet in een BLM-mars lopen en zeggen dat ik “keihard snap wat die mensen voelen. ‘K zou wel keihard meelopen to fight fort their rights maar ik heb zelf niet zulke zware problemen, dus ik wil dan niet zo doen alsof ik dat wel heb? I don’t know, how to explain this?

Zo tegen iemand zonder benen zeggen “ja oei ik heb soms ook last van mijn teen, ambetant eh”?

**Hoe denk je dat de dualiteit
van je etniciteit jou beïnvloed
heeft tijdens jouw
identiteitsontwikkeling?**

Ik heb echt 2 persoonlijkheden, eentje voor elk accent. De Hollandse Joyce heeft veel meer zelfvertrouwen dan de Belgische.

Da’s triestig want, I wish I was Dutch me every day, maar het lukt mij niet om dat zelfvertrouwen ook in mijn vlaamse persona te hebben. Mensen van het ene land lachen altijd met mijn andere afkomst.

Als ik een foutje maak of iets doms zeg, zeggen mensen in mijn omgeving vaak “ja da’s

omdat die half NL/BE is!”
Ik weet van mezelf dat ik niet mega stabiel ben. Ik ben 26 en ik ken mezelf nog helemaal niet zo goed. Ik weet echt niet of dat door mijn dubbele identiteit komt, maar ik denk het niet. Ik denk eerder dat het vele veranderen van school daar mee te maken heeft.

Wat denk jij van de term ‘Racial imposter syndrome’? En herken je jezelf hierin?

Na er meer over gelezen te hebben, herken ik mezelf wel in sommige dingen (but I still don’t know if that’s the reason why I feel that way). Uzelf nergens thuis voelen kan veel oorzaken hebben.

Sta je dicht bij jou roots? Heb je ooit moeite gehad om jezelf te identificeren als beide etniciteiten?

Ik identificeer mezelf niet als BE noch als NL. Misschien iets meer NL? En om eerlijk te zijn, ik vind niet dat één van

die twee culturen echt iets bijzonders heeft waarmee ik mezelf kan/wil identificeren. Ik ben niet trots op iets van die landen. Eigenlijk zie ik zelfs meer de negatieve kanten van beide.

Kan je hier gemakkelijk over praten met vrienden en of familie? Of ligt dit gevoelig voor jou?

Er is niemand echt bezig met dit onderwerp. Mijn jongere broertje is opgegroeid in BE en heeft maar 1 NL vriend. Die identificeert zich echt niet met NL.

Ik ben echt “den Hollander” van de familie, zelfs mijn Nederlandse vader woont tegenwoordig in België hahaha.

Dus nee, da’s echt een onderwerp dat nooit ter sprake komt. Maar het ligt zeker niet gevoelig.

Ken jij instanties in België die al bezig zijn met het helpen van deze jongeren?

Totaal niet, ik ken er geen.

Wat zou je graag zeggen tegen je jongere zelf?

Ga opzoek naar jezelf, en creëer niet twee identiteiten. Dat heb ik nu wel, en dat vind ik jammer.

Wanneer ik bij Nederlandse vrienden ben, voel ik mij heel anders dan wanneer ik bij Belgische vrienden ben. Ik voel me iets beter zelfs. Alsof ik meer mezelf kan zijn.

Waarom ik die identiteit niet kan “downloaden” naar mijn Vlaamse ik, dat weet ik niet. Misschien had ik wel dubbel het zelfvertrouwen gehad als ik gewoon “mezelf” was geworden, in plaats van één versie van mezelf per land.

NIKITA EXSTEYL (MENTOR) : INTERVIEW
‘THESIS - DUBBELBLOEDJES AAN HET WOORD’

Wat was jouw persoonlijke motivatie om dit onderwerp te kiezen voor jouw master thesis?

Ik ben sowieso altijd al gefascineerd geweest door diversiteit en dergelijke.

Ik was vervolgens op zoek naar een onderwerp voor mijn thesis. Ik had onderzoek gedaan naar diversiteit in de lerarenopleiding en plots, kwam ik op het idee wat gebeurt er eigenlijk met de mensen met een verschillende of dubbele achtergrond.

Hoe gaan zij om, hoe groeien zij daarin. En ook het opvoeden van de ouders. Want dat zijn twee culturen die samen komen. Het was eigenlijk ook een beetje naar aanleiding van een discussie van mijn eigen ouders.

Mijn mama wou mij katholiek opvoeden en mijn papa vond dat niet nodig. Want hij was niet gelovig. Zo ben ik op op het idee gekomen.

In je thesis kaart je al héél snel een problematiek aan, dat er er bitter weinig te vinden is qua literatuur omtrent multi-etnische jongeren? Dat deze groep bijna vergeten zijn of fout gecategoriseerd zijn in onze maatschappij.

Wat was jouw ervaring toen je zelf onderzoek ging voeren. Had je het gevoel dat deze vergeten groep er voor open stond?

Enorm, dat is echt... Mensen schrokken ervan dat ik hun wou interviewen en bevragen. Ik heb zelf veel vrienden in mijn directe kring bevraagd. Mensen waren heel blij dat er eens naar hun geluisterd werd. Héél

positief. Ik heb hier altijd verder onderzoek naar willen doen. Maar dat is er na mijn thesis niet meer van gekomen.

Hoe divers waren de reacties voor meewerken van jouw onderzoek. Verliep het vlot of moeizaam om participanten te vinden voor je onderzoek?

Ja, ik was geschrokken in het begin. Ik had een oproep gedaan via Facebook met de vraag “kennen jullie mensen die halfbloed zijn voor mijn thesis onderzoek”. Toen noemde ik het nog halfbloedjes. En over het algemeen was iedereen positief. Maar er was één iemand die zei van “kijk ik voel me een beetje aangevallen omdat je de term halfbloedjes gebruikt”. Dat zette mij tot nadenken, dat dit wel hard kan overkomen. En da’s een reactie van iemand die dan wel is

afgehaakt voor het onderzoek. Voor de rest was iedereen positief. Maar die reactie is me wel bijgebleven, en heeft ook mijn onderzoek verder gevormd, met gevolg dat ik in de titel van mijn thesis “dubbelbloedjes” gebruik.

Het onderdeel “sense of belonging” vond ik persoonlijk héél mooi aansluiten bij mijn onderwerp. Deze topic komt ook vaker terug dat dit een terugkerende ervaring is ook bij je participanten.

Ben je de term “Racial Imposter syndrome” vaak tegen gekomen tijdens je onderzoek? Of is dit een relatief nieuwe term voor jou? Denk je dat je hier ooit last van had ?

Het was relatief nieuw, het was iets onbewust in mijn hoofd. Mijn onderzoek is natuurlijk

geleden van het jaar 2020. Moest ik dat er nog bij gedaan hebben had ik 300 pagina’s denk ik (lacht). Kan je de term nog eens definiëren?

Je beschrijft de term héél mooi in het onderdeel “Identiteit”. Waarbij het gaat over die sociaal en maatschappelijke druk die weegt op de schouders van jongeren wanneer er gevraagd word naar hun etniciteit.

Denk je dat je ooit last had van RIS (Racial imposter syndrome)?

(Lacht) Oh ja, of dat persoonlijk heb meegemaakt? Ja hoor, ik merk dat wel als ik zeg tegen mij papa van ik heb al eens met racistische opmerkingen te maken gehad. En dan is zijn initiële reactie “maar alé je bent toch een Belg?”

Maar ik zie er natuurlijk niet 100% zo uit. Net omdat mijn mama Filipijns is. Ook bij mijn Filipijnse vrienden voel ik mij meer Filipijns. Dat verschilt van groep tot groep.

En die druk voel je dan natuurlijk wel als vrienden vragen “En wat ben je dan eigenlijk?”. Dat is een vraag die vaak terugkomt bij mensen met een dubbele etniciteit. Is wel boeiend dat RIS hieronder valt. Nu wil ik terug onderzoek doen! (Lacht)

Hoe groot is de nood aan herkenning, van jouw etniciteit tegenover jouw peers? En merkte je tijdens het interviewen van je participanten dat jouw eigen ervaring overeenstemde met die van hun of waren deze reacties zeer divers?

De algemene reacties waren hetzelfde. “Vanwaar ben jij”, “je ziet er niet Belgisch uit”... Die opmerkingen zijn hetzelfde. Maar daarom dat ik ook veel verschillende mensen heb geïnterviewd.

Ook mensen die Afrikaans/ Belgisch waren hadden héél andere ervaringen dan mensen die Aziatisch/Belg waren bijvoorbeeld. Dat leek mij ook héél boeiend om te onderzoeken. Cultuur, spreken van de taal, eten is een héél groot onderdeel.

Het gene wat je ziet maar ook hetgeen wat je niet ziet. Van context tot context gaan mensen zich anders vervangen.

Kon je tijdens je onderzoek merken welke invloeden het zwaarste doorwegen bij je onderzoek/focusgroep? Was het voornamelijk invloeden en meningen van peers of toch eerder die maatschappelijke druk?

Hmm, mooie vraag. Ik denk toch die maatschappelijke druk. Bijvoorbeeld de achternaam, is een grote. Er was een vrouw in mijn onderzoek die niet aanvaard werd om haar huur te betalen omdat ze een buitenlandse achternaam had. Ze is hier opgegroeid, spreekt de taal en volledig Belgisch. Maar daardoor werd zij niet aanvaard om een huis te huren.

Er zijn ook veel mensen die beseffen dat als ze niet een buitenlandse achternaam hebben hoeveel geluk ze hebben. Het kon héél anders zijn.

Ik las ook ergens in je onderzoeksresultaten van een participant dat de benaming “halfbloed” eigenlijk geen wetenschappelijk onderbouwde term is. klopt dit?

Nee niet specifiek, het enige wat ik heb gelezen was in het onderzoek van Karssen uit Nederland. Is dat sommigen zich daardoor kunnen aangevallen voelen.

Überhaupt gewoon al omdat je er een term wilt opplakken. Context en de manier waarop is heel belangrijk.

Heb jij zelf ook negatieve belevenissen vanuit het onderwijs meegemaakt?

Ja zeker, héél veel ching, Chang, Chong... Of stereotyperingen van zij is Aziatisch ze zal wel slim zijn. Waardoor die druk dan ook hoger werd. Ook opmerkingen over mijn Aziatische ogen. Waardoor ik zelf ook toen onzeker werd. Sociaal en emotioneel kan je niet onderschatten wat zo’n opmerkingen kunnen doen.

Hoe ga jij de dag van vandaag om met negatieve ervaringen zoals deze ?

Meestal positief ik zet het om in mijn hoofd, dat het uit curiositeit. Of ze weten misschien niet beter. Daarmee probeer ik echt een positieve draai eraan te geven.

Je thesis gaat voornamelijk over pedagogie van jongeren. Wat denk jij dat er kan veranderen aan het onderwijs?

Zeker, ik denk dat het start bij de lerarenopleiding (heel kleinschalig bekeken dan). Ik heb hem zelf ook gevolgd. Héél weinig diversiteit in het curriculum. Héél veel de stereotypering, over religie. Maar maatschappelijk zou er van hoger af meer moeten veranderen. Het bewust zijn van diversiteit. Wat jij nu doet is ook al een hele grote invloed. Een campagne over RIS.

Wat zou jij zeggen vandaag tegen je jongere zelf?

Nikita omarm uw twee culturen. Wees trots op uzelf, van jongs af aan. Neem alles op. Apprecieer het. En je gaat er later wel veel mee bezig zijn.

SORKA VERVENNE (22J) : INTERVIEW
‘ADOPTIE ZOEKTOCHT NAAR JEZELF’

**Vertel eens wat meer over
jouw familie structuur en
etnische achtergrond?**

Ik ben na 22 uur van mijn geboorte geplaatst bij mijn adoptie ouders onder de naam van pleegzorg. Pas na 6 maand was de adoptie rond en waren ze legaal mijn ouders. Mijn biologische moeder was/is een Bulgaarse en mijn biologische vader was/is een Belg.

Ik heb nog een oudere broer en een jongere zus. Ook zij zijn geadopteerd.

**Hoe denk je dat de dualiteit
van je opvoeding jou
beïnvloed heeft tijdens jouw
identiteitsontwikkeling?**

Goh ik heb niet echt een opvoeding met duale aspecten meegemaakt.

Mijn beide adoptieouders zijn Gentenaren en zo wit als ze maar kunnen zijn. Ze hebben mij, en mijn broer en zus, dan ook puur Belgisch opgevoed. Het feit dat ze ons van vroege leeftijd hebben laten weten dat we geadopteerd zijn (en omdat ik/we niet echt op onze ouders lijken, uiterlijk gewijs) heeft wel invloed gehad op mijn identiteitsontwikkeling.

De vraag van waar ik uiteindelijk vandaan kom en de nood om mijn origine te begrijpen heeft toch voor een bepaalde onzekerheid gezorgd.

**Wat denk jij van de term
‘Racial imposter syndrome’?
Is dit een relatief nieuwe term
voor jou?**

Ik had in het verleden al van racial imposter syndrome gehoord maar er nooit

echt zoveel aandacht aan geschonken, dus het blijft een relatief nieuwe term voor mij. Wat ik onder de term versta is iemands eigen gedacht over zijn/haar identiteit niet overeenkomt met wat andere mensen denken en hierdoor beginnen twijfelen waar ze nu eigenlijk horen.

Wanneer ik het op deze manier bekijk, herken ik me daar zeker en vast in. Ik heb mezelf doorheen de jaren altijd als volbloed Belg gezien, met mijn adoptieouders als simpelweg, mijn ouders.

Door de vele commentaren van anderen over ‘je ziet er toch wel Turks uit. Dat kan toch niet dat je een Belg bent? Neeeee, ge zijt geen Belg, ge zijt een.... (vermoedde identiteit)’, is daar veel twijfel bijgekomen. De vraag over bij

welke etniciteit ik nu hoor, Belg of Bulgaar, blijft in mijn hoofd spelen. Toch wordt ik niet altijd geaccepteerd door beide. Ik heb het gevoel dat ik deel uitmaak van beiden, maar er nergens echt zal bij horen.

**Hoe heeft jouw adoptie
je identiteitsontwikkeling
beïnvloed? Sta je close
tegenover jouw roots?**

In mijn jongere jaren heeft mijn adoptie niets van invloed gehad op mijn identiteitsontwikkeling. Ik snapte vaak ook niet waar mensen bezig waren. Van het moment dat ik de middelbare school betrad tot nu, is die invloed wel beginnen vergroten. De pesterijen met mijn adoptie als aanleiding heeft ervoor gezorgd dat ik heel afstandelijk werd, altijd op mijn hoede en niet meer kleine vrolijke ik als vroeger.

Alle negatieve ervaringen van door de jaren heen heeft er ook voor gezorgd dat ik met een degout naar mijn roots keek. Ik probeerde er meestal zelf niet eens aan te denken.

Nu echter, door meerdere stages te lopen in de zorg en met veel meer diverse etniciteiten (ook bulgaren) kijk ik met een soort neutraal gevoel naar mijn roots. Het kan me niet zoveel meer schelen, ik heb ook geen wens meer om op zoek te gaan naar mijn biologische ouders. *I guess you can say that I grew up...*

**Heb jij behoefte om op zoek
te gaan naar jouw roots? Zijn
dit zaken die moeilijk zijn voor
jou om over te babbelen?**

Ik heb vroeger echt veel behoefte gehad om op zoek te gaan maar,

naarmate ik ouder werd, is dat idee verdwenen.

De realisatie van ‘mijn biologische moeder kan getrouwd zijn, met kinderen, een hele familie die misschien niet van mijn bestaan af weten. Hoe zouden ze reageren moest ik ze vinden en contact proberen zoeken?’.

Ik wil het risico niet nemen om haar leven te verkloten door het ding te zijn dat ze zou willen verbergen.

Vroeger had ik er ook veel minder moeite mee om erover te praten. Ik ben nog op ‘Man bijt Hond’ geweest om over mijn adoptie te praten. Door alle pesterijen op de meerdere scholen, praat ik er niet zelfstandig meer over.

Ik breng het alleen naar boven wanneer het onderwerp bespreekbaar wordt gemaakt of wanneer ik voor de zoveelste keer de vraag krijg ‘en van waar ben jij?’.

Heb je dit ooit al eens ter sprake gebracht thuis bij jouw ouders/broers/zussen? of had je hier toch vaak twijfels over of je dit kon bespreekbaar maken?

Ik heb mijn twijfels of vragen altijd bespreekbaar kunnen maken bij mijn ouders. Ze hebben nooit informatie hierrond van ons verzwegen.

Mijn moeder heeft er zelf voor gezorgd dat ik kon gaan spreken met de vroedvrouw die erbij was tijdens mijn geboorte om meer informatie te krijgen over bv het uiterlijk van mijn biologische moeder.

Ik heb ook mijn dossier mogen inkijken vanaf ik wist wat alles betekende of wanneer ik er interesse voor toonde.

Soms na een ruzie viel de zin ‘ik voedt toch de kinderen van iemand anders op, wat maakt het uit wat ik zeg?’ soms als een onverwachte bom boven ons hoofd. Ik denk dat het opvoeden van “geadopteerde kinderen” ook wel zwaar geweest zal zijn voor mijn ouders, vandaar de zeldzame uitspraak.

Het deed wel pijn om zoiets te horen, omdat het het gevoel gaf om toch ook hun kind niet te zijn. Door ruzies waar dit werd gezegd ben ik langzaamaan minder beginnen vragen naar mijn biologische ouders, omdat ik mijn adoptieouders er niet aan wou herinneren dat ik niet hun biologisch kind ben.

Ik kon nooit echt over adoptie spreken met mijn broer en zus. Ik denk dat dit is omdat we allemaal zo uiteenlopende situaties hadden, die uiteindelijk hebben geleidt tot onze adoptie.

Nu wordt er onder de kinderen ook amper gesproken over adoptie in het algemeen.

Het voelt soms aan als een dun laag ijs waar je direct zou doorzakken het moment dat je het onderwerp boven haalt. Ik blijf dan toch liever op droog land ze.

Ben je ooit al eens in contact gekomen met organisatie hier in België die zich hier mee bezig houden?

Tijdens de periode dat ik meer geïnteresseerd was in mijn origine, hebben mijn ouders mij in contact gebracht met de vereniging die mijn adoptie

heeft begeleid. Ook tijdens mijn jonge jeugd, gingen mijn broer, zus en ik jaarlijks naar een ‘circus bijeenkomst’, georganiseerd door de vereniging en specifiek voor geadopteerde kinderen.

Ik had toen echter wel niet door waarom alleen wij er naartoe mochten en waarom onze ouders niet naar binnen mochten.

ik vindt het jammer dat ik vroeger niet meer een efforke heb gedaan om verder te zoeken en met meer organisaties contact te zoeken, maar ik ben ook niet meer van plan om dit nu nog wel te doen. It is what it is I guess.

Wat zou je graag tegen jouw jongere zelf zeggen op dit moment?

Laat je niet doen door alle snotneuzen die je uitlachen

voor je uiterlijk. They can eat sh*t for all I care. (lacht) Realiseer dat je bent wie je bent, en dat je je niet mag laten beïnvloeden door wat andere denken. Laat ze maar denken.

Ondanks alles, komt het toch wel goed so don’t stress it too much.

**GRAFISCH
ONDERZOEK**
MOODBORD & STYLE GUIDE

MENTALE GEZONHEID PODCAST – ONBESPREEKBAAR

Gentenaars Jef en Jonas willen mentale gezondheid bespreekbaar maken. In hun podcast behandelen ze onderwerpen zoals kwetsbaarheid, faalangst, eenzaamheid, eetstoornissen en relaties. De hosts delen eigen ervaringen, maar nodigen ook gastsprekers en experts uit.

Onbespreekbaar heeft een relatief sobere lay-out. Ze gebruiken twee tot drie kleuren voor

hun branding, en podcast logo bestond voor kort enkel uit hun naam in een sans-serif typeface. Sinds kort hebben ze er voor gekozen toch een langverwacht logo te ontwikkelen waarbij ze Twee hart gezichtjes “blij & boos” met elkaar verwerken. Dit logo staat voor hun om balans. Hiermee willen ze aantonen dat je jezelf ook liefde moet geven op mindere en blije dagen. Bij hun instagram pagina gebruiken ze deze zelfde branding.

**MENTALE GEZONHEID PODCAST – NO OFFENCE
NADIA KARA/WE ARE VARIOUS (NEDERLANDSTALIG)**

In haar podcast No Offence bespreekt Nadia Kara maatschappelijke thema’s vanuit een persoonlijke invalshoek, samen met twee gasten die bereid zijn uit hun eigen ervaringen putten voor het gesprek. De thema’s die aan bod komen zijn racisme, identiteit, seks, geld en mentale gezondheid.

Nadia Kara gebruikt een zeer hip design voor haar podcast cover. En hieraan zit ook een website gekoppeld waar je verschillende artikels. Je kan op haar website ook rechtstreeks on air of off air luisteren naar de podcast. Ze maakt gebruik van veel kleur. Moderne gekleurde overgangen. Zwart-wit fotos met tekst bewerkingen.

**LISTEN TO MY
PODCAST**

**MENTALE GEZONHEID PODCAST – I WEIGH
JAMEELA JAMIL + WEBSITE**

Wat begon als een pagina op sociale media is uitgegroeid tot een mentale gezondheidsbeweging, en nu ook een podcast. In I WEIGH daagt Jameela Jamil maatschappelijke normen uit door gesprekken aan te gaan met mensen met verschillende achtergronden. Over hun eigen ervaringen, maar ook over mentaal welzijn en veel meer.

Wanneer je op haar website terecht komt krijg als eerste een korte inhoud en verwelkomt ze je in de ‘i weigh’ community. Ze stelt zichzelf kort voor en verteld over de missie en doel van haar beweging.

Moderne lay-out, met 5 belangrijke pagina’s op deze website. Ik merk op dat het belangrijk is van de functies zo miniem mogelijk te houden zodat iedereen gemakkelijk zijn eigen weg vind doorheen je platform. De pagina’s bestaan uit de missie van de beweging, podcast episodes zelf + de transcriptie. Je kan jezelf toevoegen aan de community door je in te schrijven. En op de pagina stories vind je publicaties van ‘I weigh’ en andere artikels. Impact pagina toont dan weer artikels waarin wordt duidelijk gemaakt hoeveel impact mentale gezondheid bewegingen zoals dit wel niet hebben op onze wereld. Hierop vind je unieke projecten waaraan je kan deelnemen of meer over kan bij leren.

WE ARE VARIOUS (NEDERLANDSTALIG) - ONLINE COMMUNITY RADIO WEBSITE

De We Are Various website is heel eigentijds. Héél anders dan de algemene vlaanderen zorg website zoals bijvoorbeeld awel, Té gek! Of Watwat. Ze zijn erg gericht op de doelgroep jongeren en dit zie je ook duidelijk terug in hun websites. Belangrijke features op de website zijn dat je kan chatten op hun website, live of off-line kan luisteren naar de podcast episodes en je kan verschillende artikels lezen i.v.m. de thematieken die worden besproken. Je kan een post schema bekijken om te weten wanneer er nieuwe artikels en podcast episodes online komen. Artikels lezen, en een online shop waarop je merch kan aankopen.

TÉ GEK! – CAMPAGNE MENTALE GEZONDHEID WEBSITE

De website van de tégek! Is afhankelijk van ‘vlaanderen is zorg’. Dit merk je ook zeker op aan het design. De website is strak en opgemaakt volgens de normen van de vlaamse overheid. Wel is deze structureel heel goed opgebouwd. Je kan er alles zeer gemakkelijk op terugvinden. Zo zie je op de startpagina een carousel met foto’s en tekst over de meest relevante projecten van het moment.

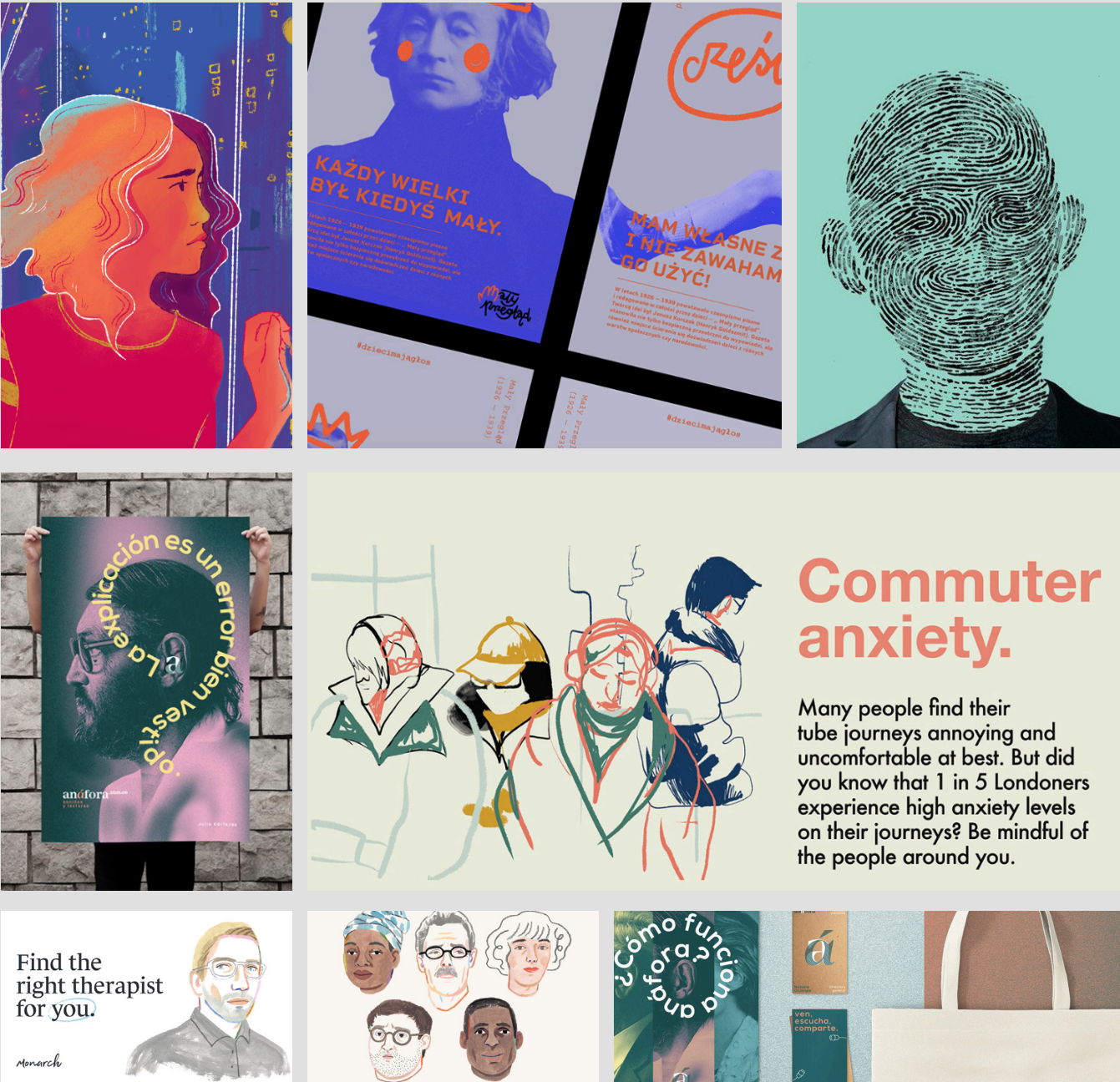
Verder zie je op de agenda pagina wat er gepland staat het komende jaar. En kan je makkelijk deelnemen om je verhaal te delen, informatie krijgen over psychische problemen en herstel. Opnieuw zien we hier ook een webshop met merch van de campagnes die vermeld staan op de website en eventuele boeken gelinkt aan campagne materiaal of over mentale gezondheid.

AWEL – MENTALE GEZONDHEIDS WEBSITE

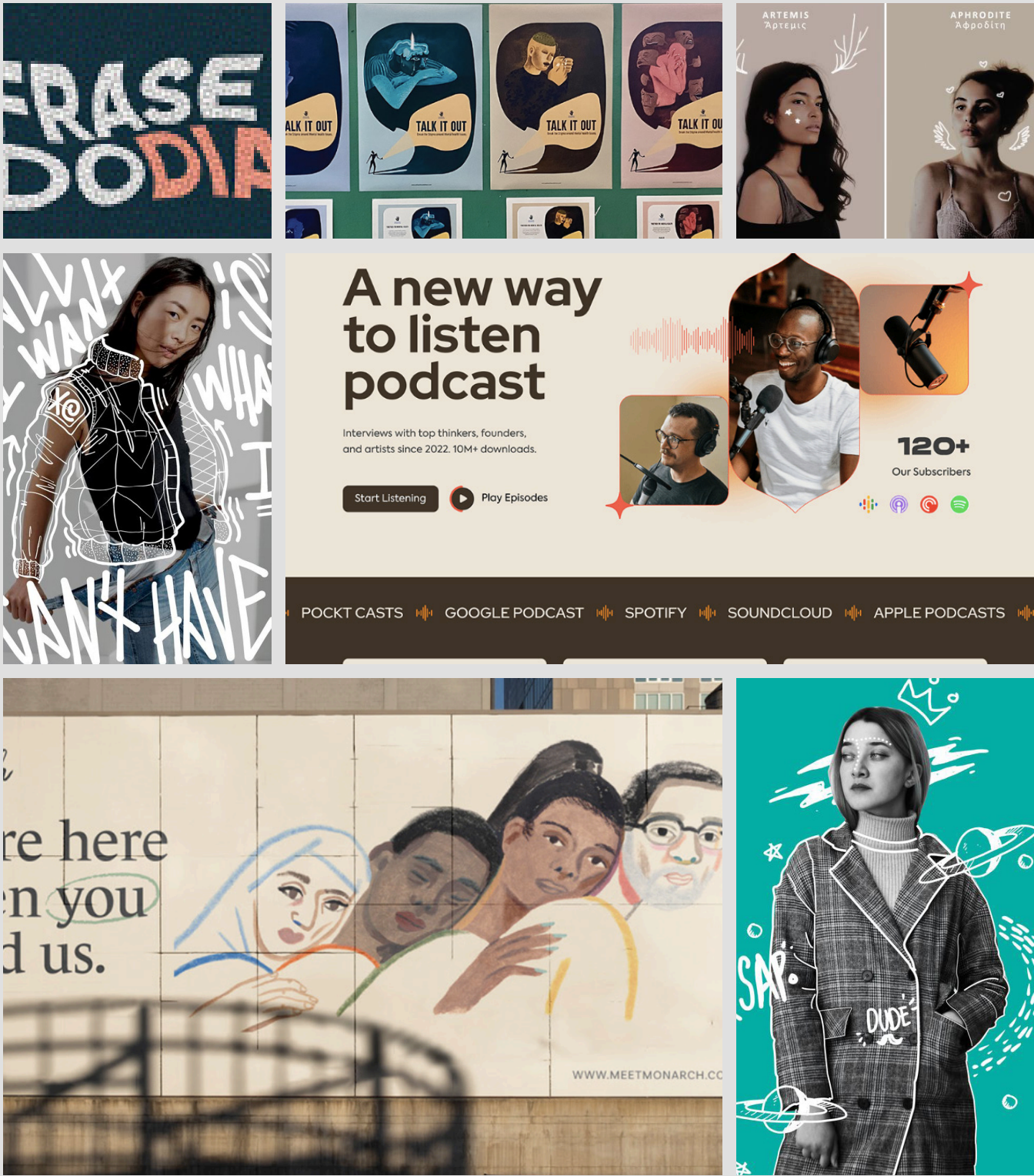
De Awel website is redelijk oud. Dit kan je ook zeker zien aan de opmaak. Het is niet zeer up-to-date vind ik persoonlijk. Wel heel overzichtelijk. Maar volgens mijn smaak net iets te kinderlijk qua branding & design. Deze website hoort zich te richten op kinderen	en jonge tieners. Maar ik denk niet dat jonge tieners zich aangesproken voelen door het design van awel. Deze website is opnieuw van ‘vlaanderen is zorg’ en Watwat. Belangrijkste features op de website staan centraal. Met icoontjes duidt met de chat,	forum, mail en bel functie aan. Hieronder zie je 3 belangrijke focuspunten waarom iemand op de website van awel zou kunnen terechtkomen met extra uitleg. Wat er voor zorgt dat je makkelijk een keuze kan maken wat jij op dat moment nodig hebt.
--	--	--

WATWAT? – MENTALE GEZONDHEID WEBSITE

WAT WAT streeft naar een samenleving waar jongeren kritisch denken, geïnformeerde keuzes maken en een stem krijgen. Een samenleving waar álle jongeren sterk in hun schoenen staan en hun identiteit op een positieve manier ontwikkelen, ongeacht sociale of culturele achtergrond.	forums, chat opties en wat volgens mij de belangrijkste optie is. Je kan je leeftijd instellen bovenaan de pagina. Hierdoor krijg naargelang jouw leeftijd hulpzame antwoorden. Deze feature komt als eerste tegen op de website. Opnieuw is dit een website in samenwerking met vlaanderen zorg. Maar ik merk meteen een verschil bij deze website.	aanpast met de leeftijd van de hulpzoekende. Ook een leuke feature is dat je kan reageren hoe nuttig de info was die je kreeg als antwoord op je vraag. Zo kan de organisatie nagaan of hun info de jongeren wel degelijk een stapje verder helpt. Mocht je in de war zijn kan je dit ook aanduiden. Dan weten ze dat de uitleg verwarrend overkomt.
Watwat’s design is relatief sober, heeft een strakke layout. Met leuke foto’s en een duidelijk overzicht van artikels,	De website is nieuw up-to date en heeft belangrijke features die de content van de website	

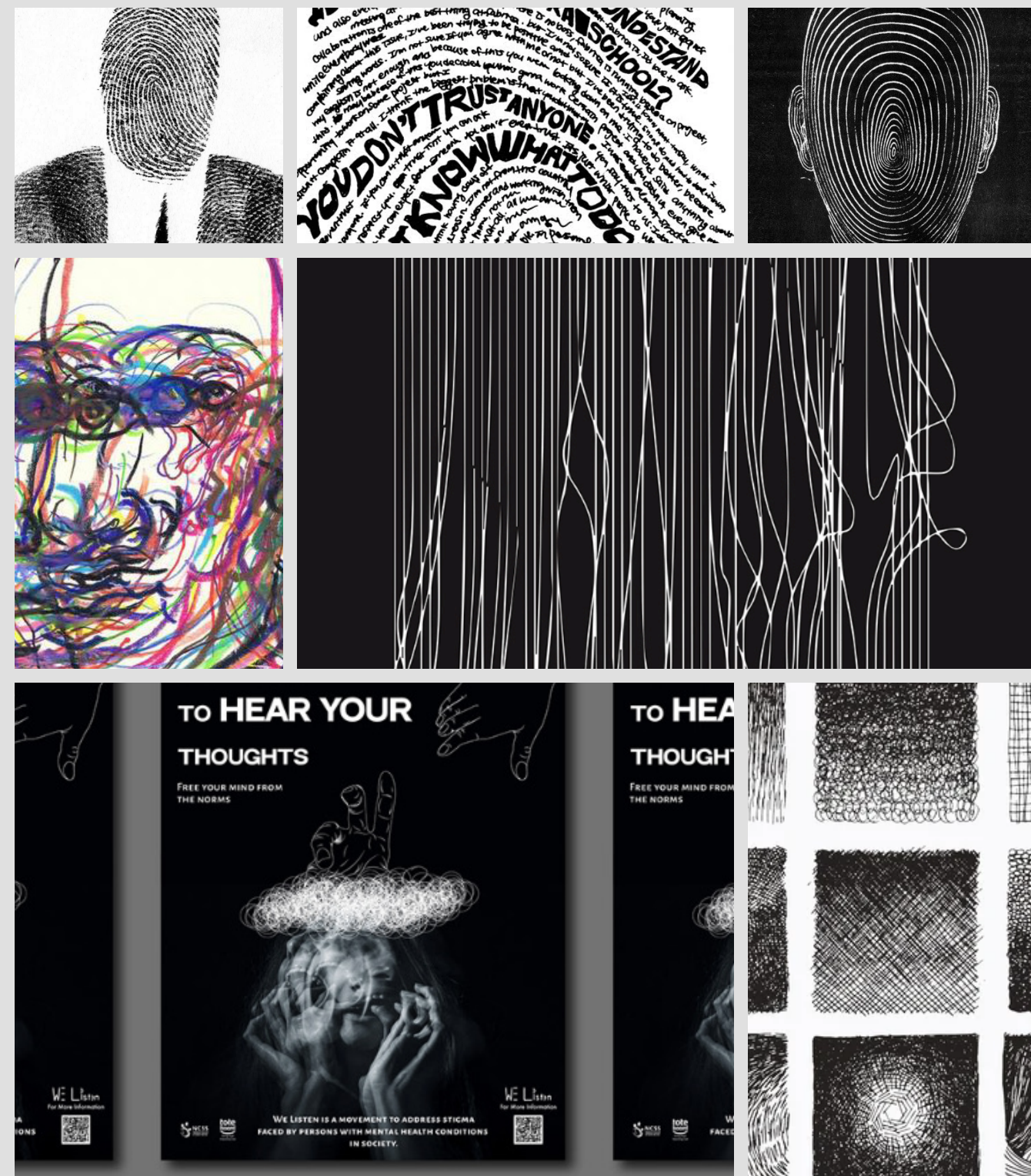
Inspiratie heb ik gehaald uit verscheidene mentale gezondheidscampagnes. Ook heb ik voor campagne beelden en foto inspiratie gezocht op website zoals Behance, savee it, etc.

Bron: www.behance.net/
Bron: <https://savee.it/>

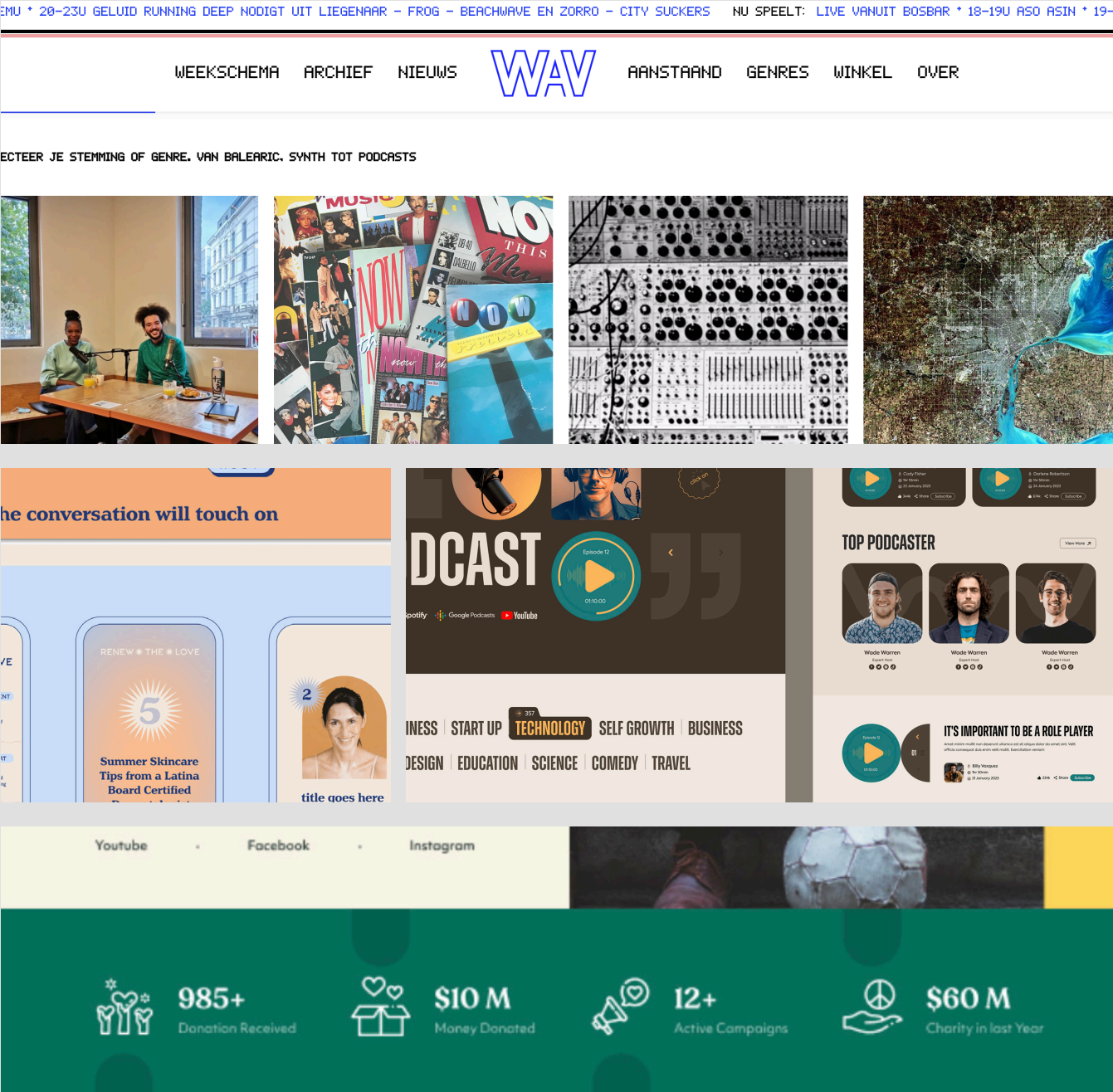
Inspiratie voor illustraties rondom de onderwerpen van mijn campagne, onderwerpen zoals identiteit, dualiteit, mentale gezondheid...

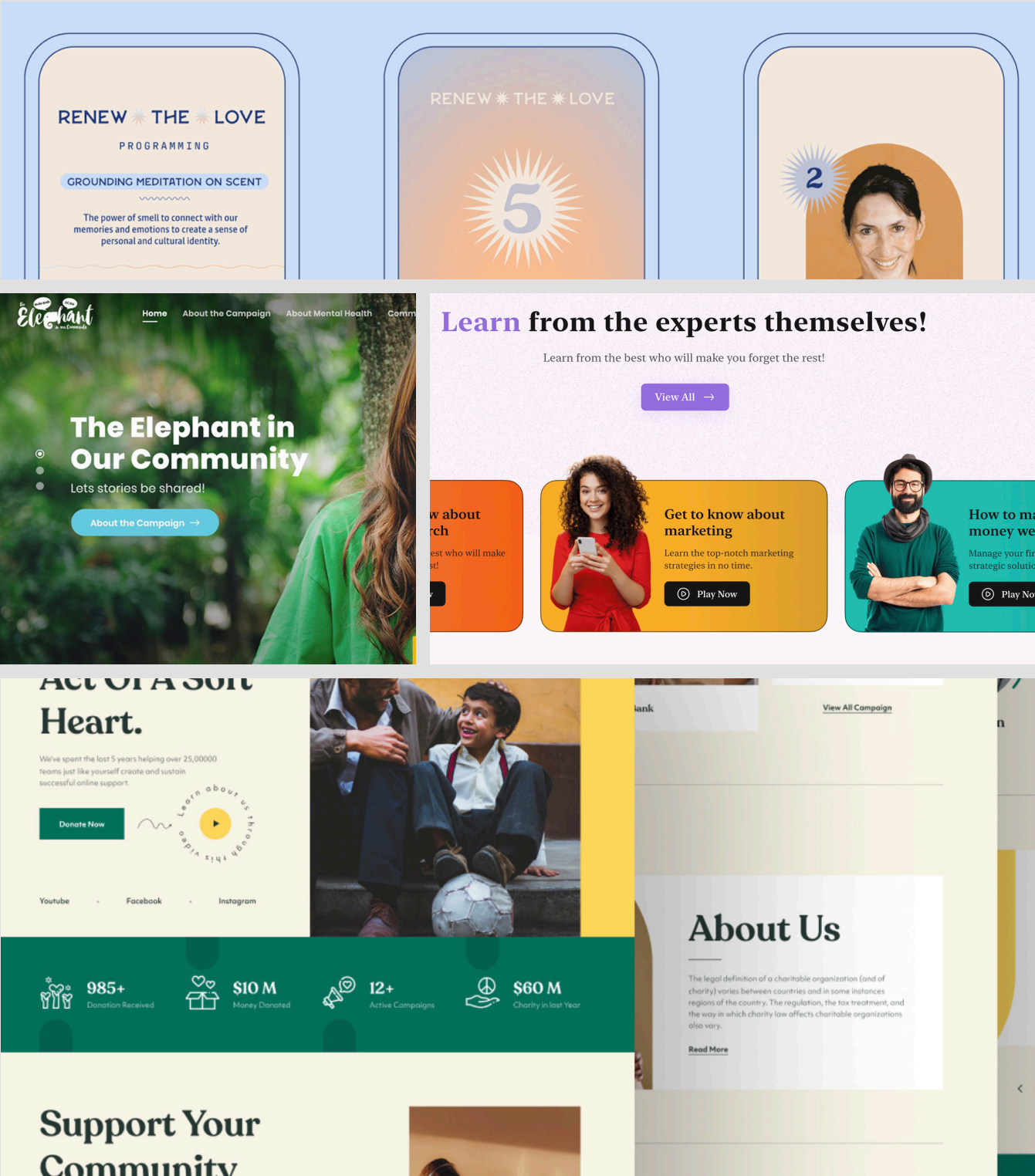
Bron: www.behance.net/

Bron: <https://savee.it/>

MOODBOARD 3 / INSPIRATIE WEB

Inspiratie voor website, specifiek campagne en podcats websites...
Zoals awel, various & watwat?...

Bron: www.behance.net/
Bron: https://savee.it/

TYPOGRAFIE

Kohinoor Bangla (light) - Basis tekst

a b c d e f g i j k l m n o
p q r s t u v w x y z

A B C D E F G H I J K L M N O
P Q R S T U V W X Y Z

“Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur
adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt
ut labore et dolore magna aliqua.”

KOHINOOR BANGLA (SEMIBOLD) -
TUSSENTITELS
REEKSSPATIËRING 120, PT 11

A B C D E F G H I J K L M N O
P Q R S T U V W X Y Z

“LOREM IPSUM DOLOR SIT AMET,
CONSECTETUR TEMPOR INCIDIDUNT”

CUNIA (BOLD) - GROTE TITELS
REEKSSPATIERING 120, PT 11

A B C D E F G H I J K L M N O
P Q R S T U V W X Y Z

“LOREM IPSUM DOLOR SIT AMET, CONSEC-
TETUR ADIPISCING ELIT, SED DO EIUSMOD
TEMPOR INCIDIDUNT UT LABORE ET DOLORE
MAGNA ALIQUA.”

Palentino (Italic bold) - Accent tekst

*a b c d e f g i j k l m n o
p q r s t u v w x y z*

*A B C D E F G H I J K L M N O
P Q R S T U V W X Y Z*

*“Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur
adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt
ut labore et dolore magna aliqua.”*

Kohinoor Bangla (light) - tussentitels
Reeksspatiëring 0, Pt 11

A B C D E F G H I J K L M N O
P Q R S T U V W X Y Z

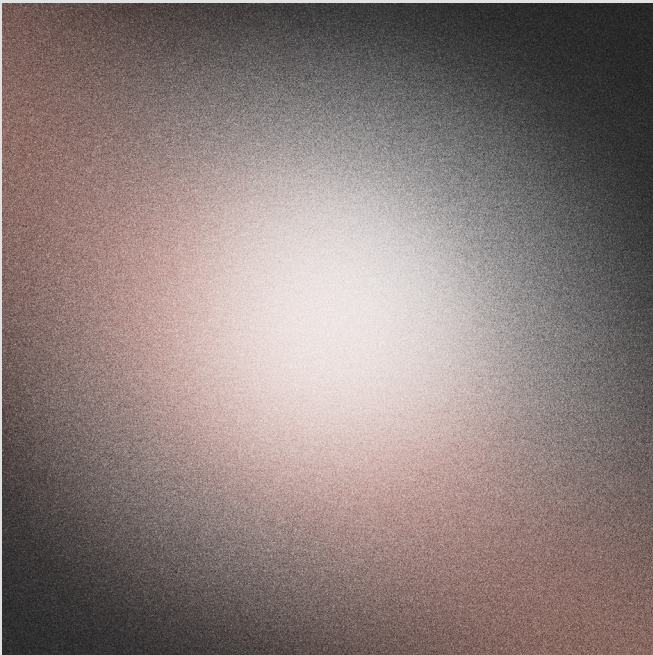
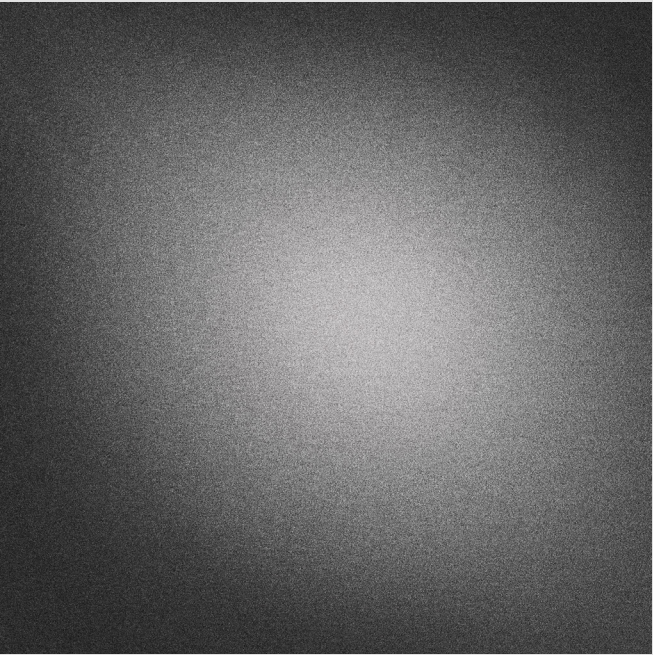
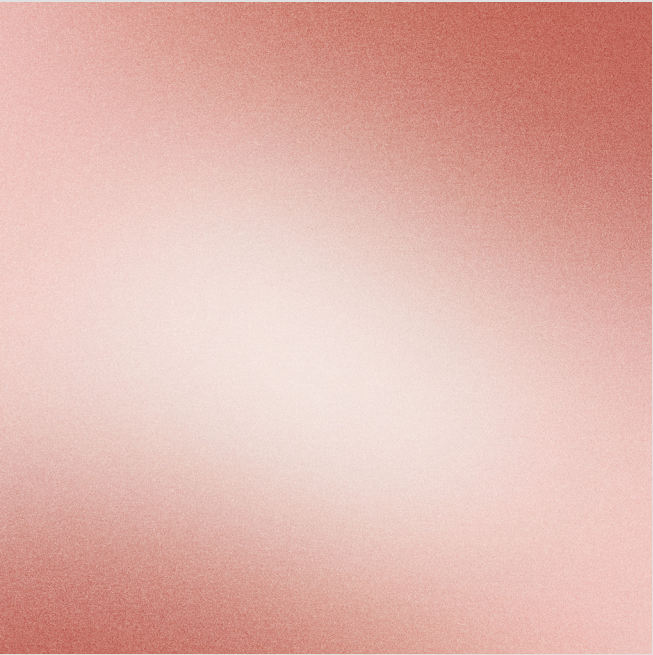
“Lorem ipsum dolor sit amet,
consectetur tempor incididunt”

Kohinoor Bangla (medium) - tussentitels
Reeksspatiëring 0, Pt 11

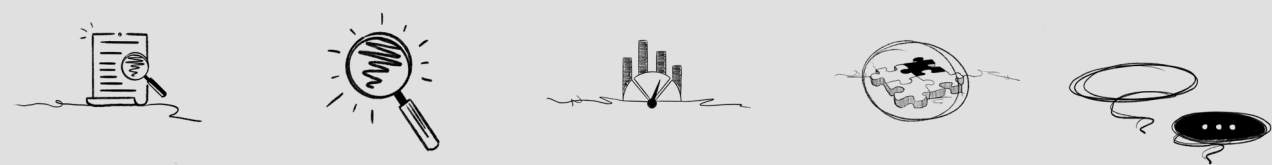
A B C D E F G H I J K L M N O
P Q R S T U V W X Y Z

“Lorem ipsum dolor sit amet,
consectetur tempor incididunt”

ACHTERGRONDEN & TEXTUUR

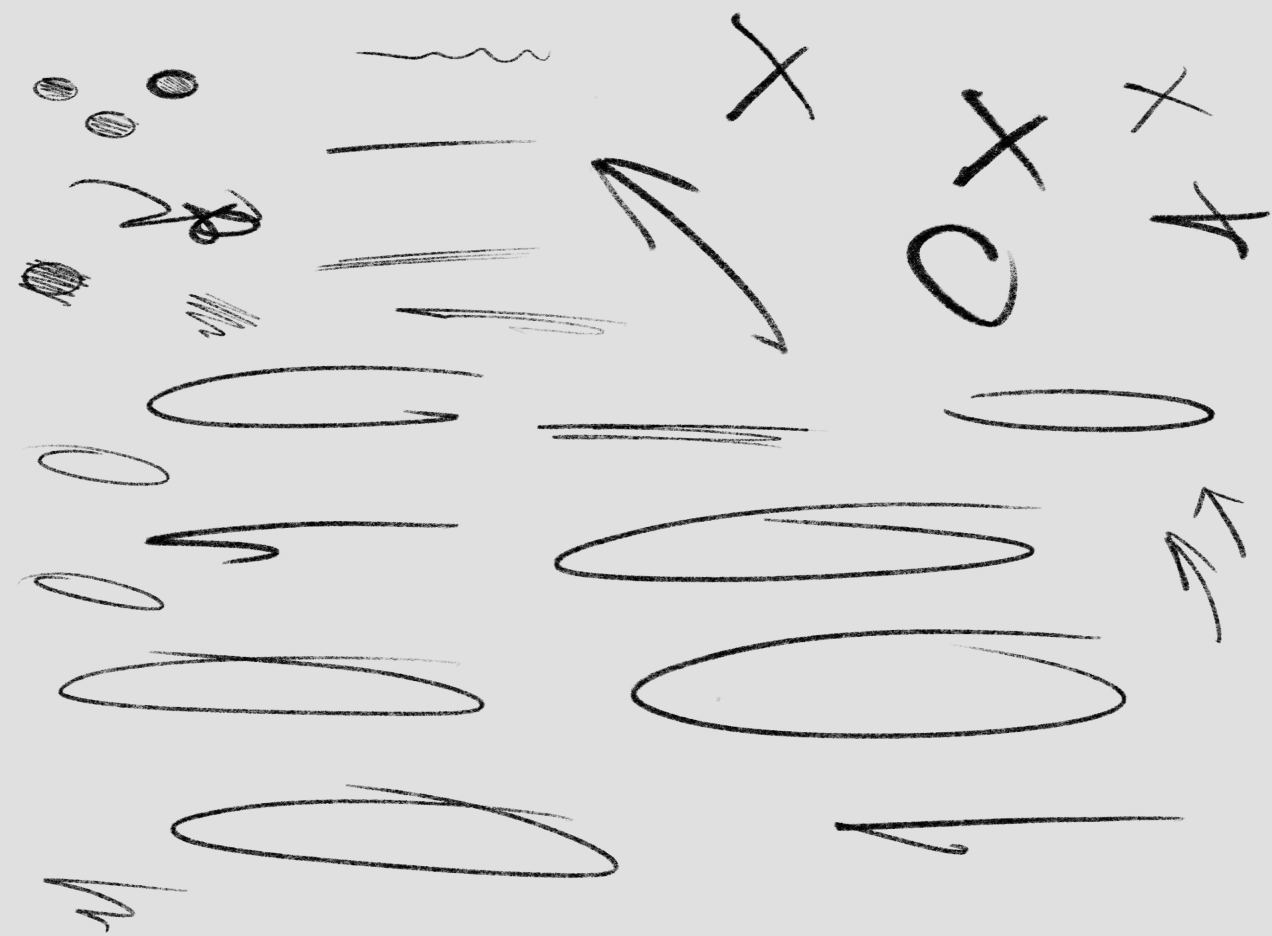

SMALL ICONS/ILLUSTRATIONS

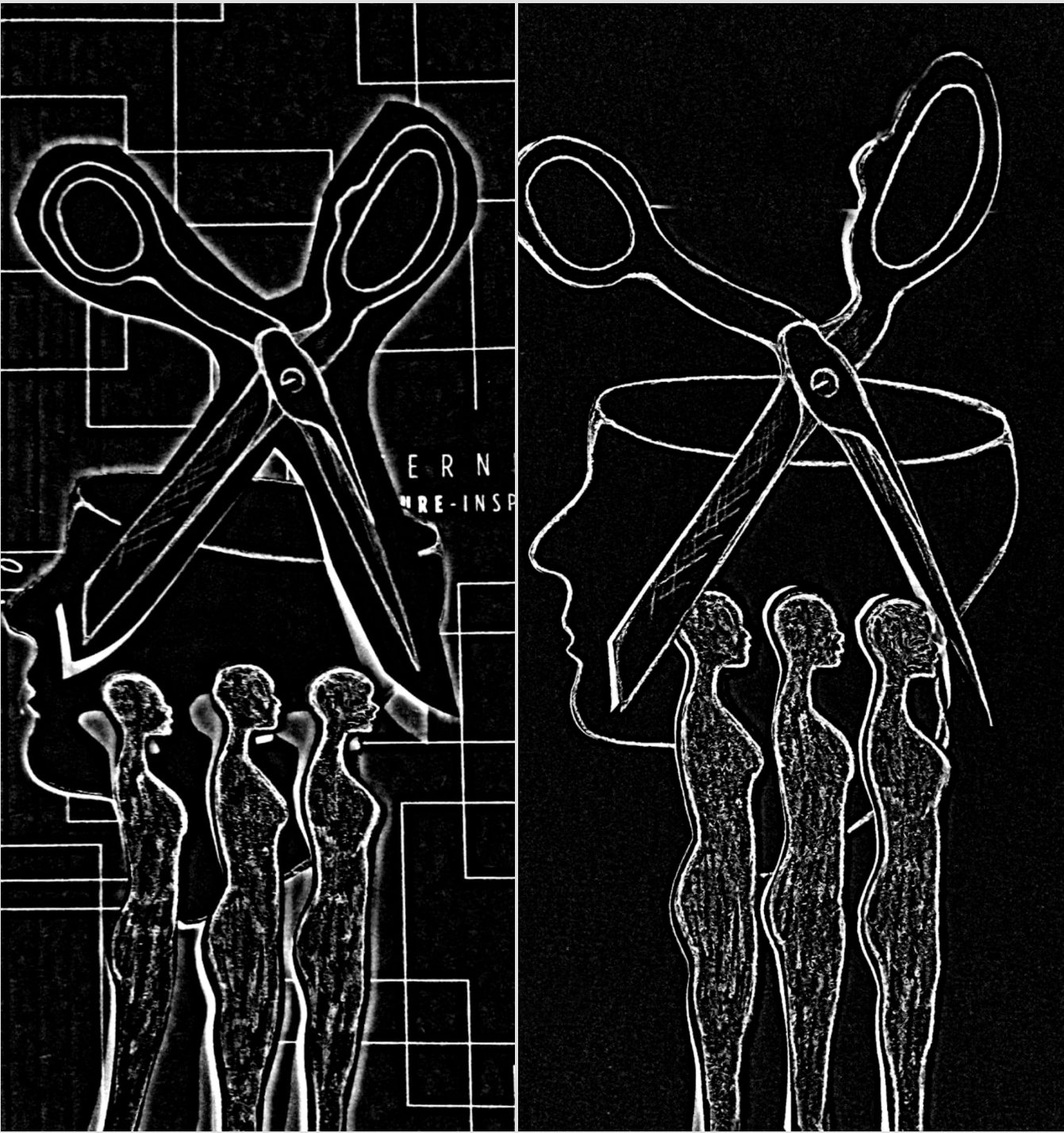

Deze icons dienen om zowel inhoud als de grafische stijl te versterken van de sociale media posts op de instagram pagina van de campagne

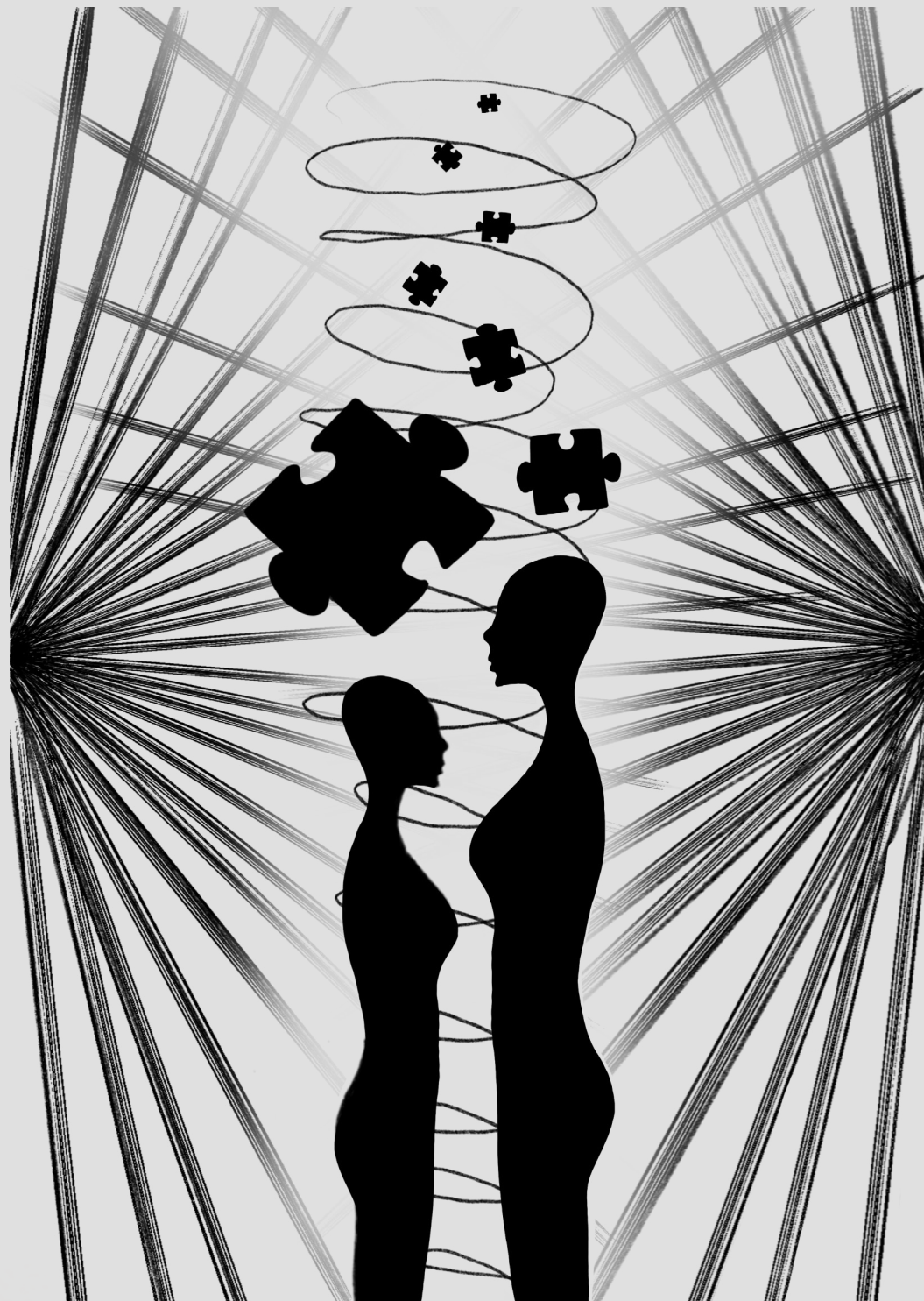
SCRIBBLES - EXTRA SKETCHES

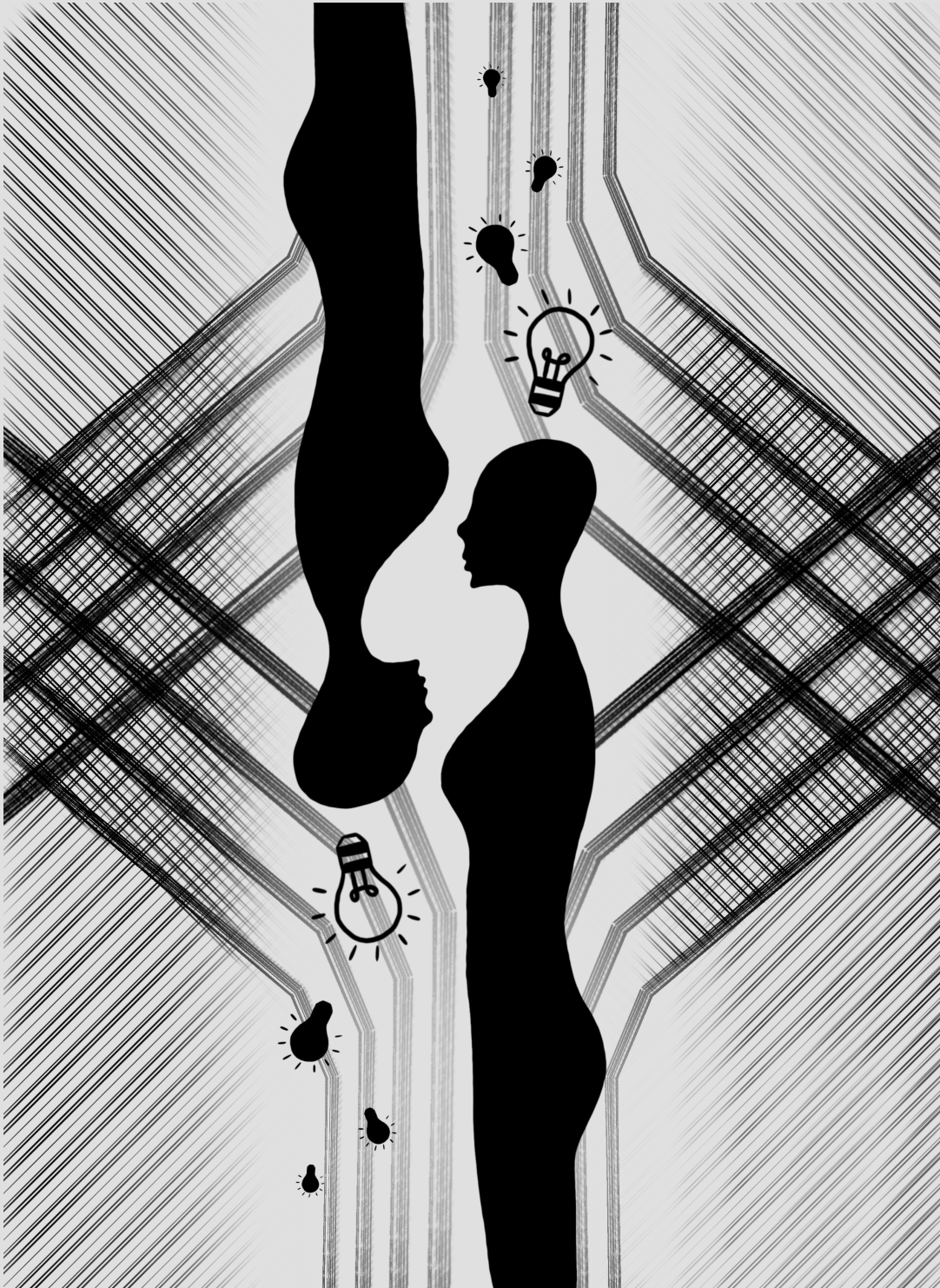

SCHETSEN ILLUSTRATIES

1ste schetsen campagne beelden

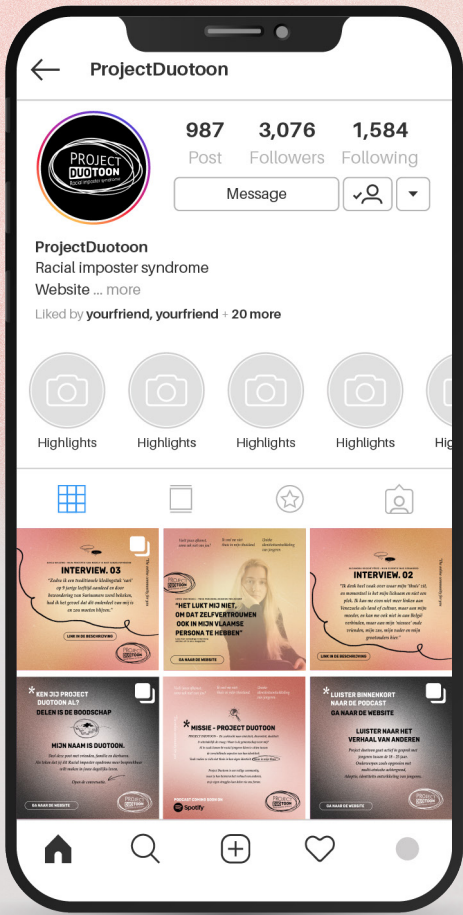
**GRAFISCHE
UITWERKINGEN**
CAMPAGNE - DUOTOON

CAMPAGNE TEMPLATE

3 TYPES DESIGN

Ik koos er dan ook voor om 3 soorten posts te maken. Elke reeks heeft een eigen doel. Zo hebben we de donkere posts, deze zijn voornamelijk call to action. De roze posts zijn informatief. Want we willen nog steeds awareness creeëren voor onze campagne en de problematiek.

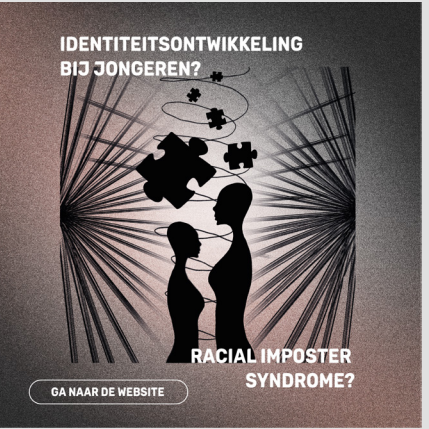
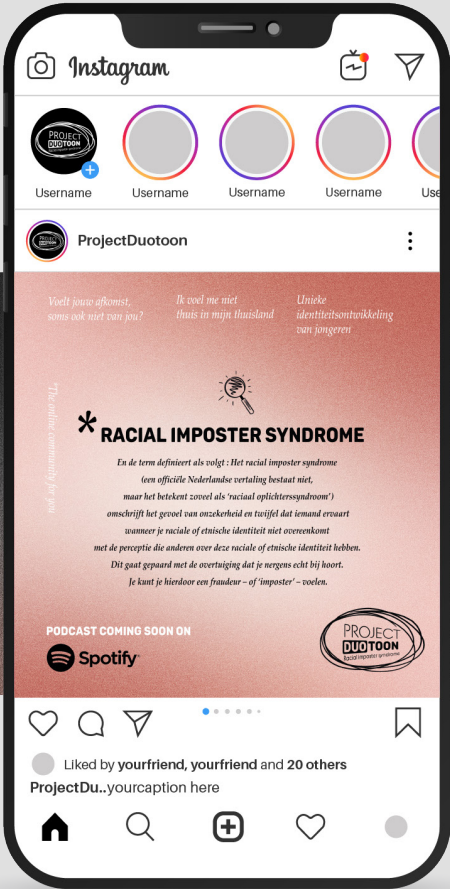
En als laatste hebben we de multicolors die de opkomende interviews highlighten. Dit noem ik de preview posts. Met quotes en foto's van de bevraagde jongeren.

CAROUSEL

INSTAGRAM

POSTS

18 SOCIALE MEDIA (CAMPAGNE) POSTS

MERCHANDISE

T-SHIRTS & HOODIES

MERCHANDISE

84

PROJECT DUOTOON

PROJECT DUOTOON

85

WEBSITE HOME

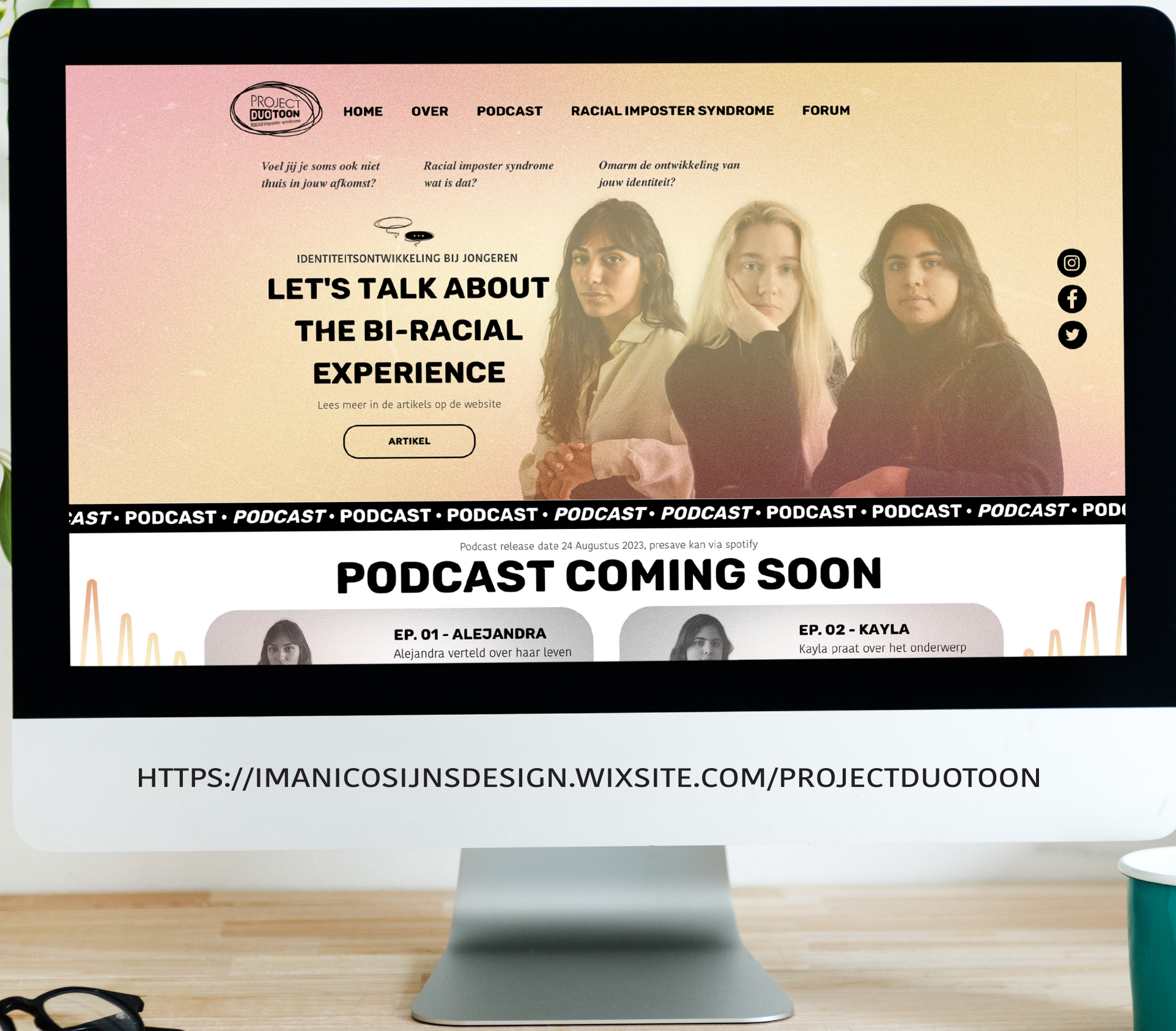
Een campagnepagina die speels is in plaats van altijd serieus, kan **effectiever** zijn om de **doelgroep te boeien en te binden**. Hier zijn enkele redenen waarom.

Verhoogde betrokkenheid: Een speelse pagina kan de aandacht van bezoekers trekken en langer vasthouden.

Emotionele verbinding: Als mensen plezier hebben, voelen ze meestal positieve emoties. Door een speelse omgeving te creëren, kunt u deze emoties aanboren en een diepere emotionele band met uw publiek creëren.

Onthoudbaar: Speelse content is vaak beter te onthouden dan serieuze content.

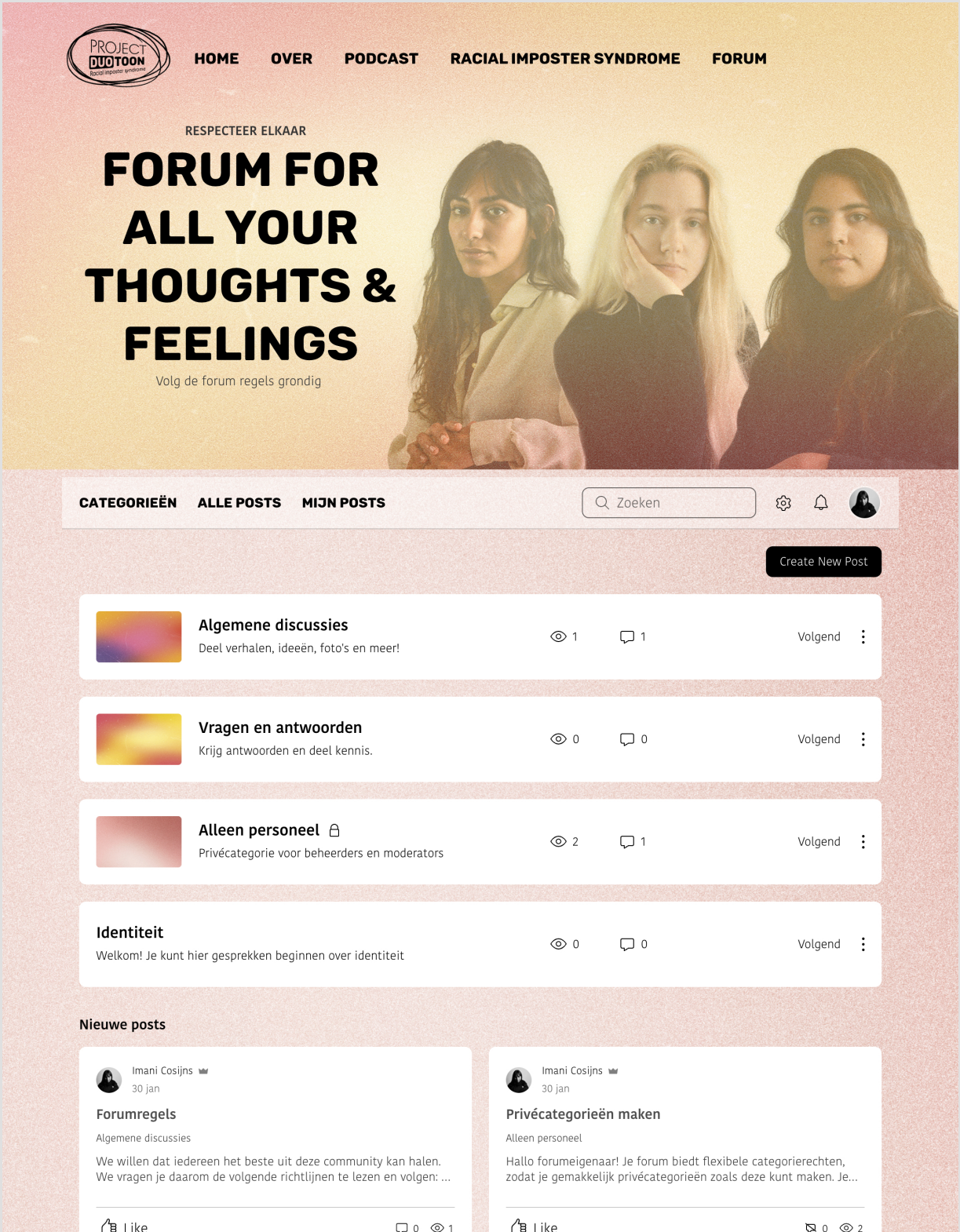

FORUM LOGIN PAGINA

Het opbouwen van een community: Een forum kan helpen een gemeenschapsgevoel op te bouwen onder de doelgroep van een campagne. Het zorgt ervoor dat mensen in contact komen met elkaar, hun gedachten en ideeën te delen en deel te nemen aan discussies over de campagne.

Feedback en input: Een forum kan een waardevol zijn voor het verzamelen van feedback en input van je doelgroep.

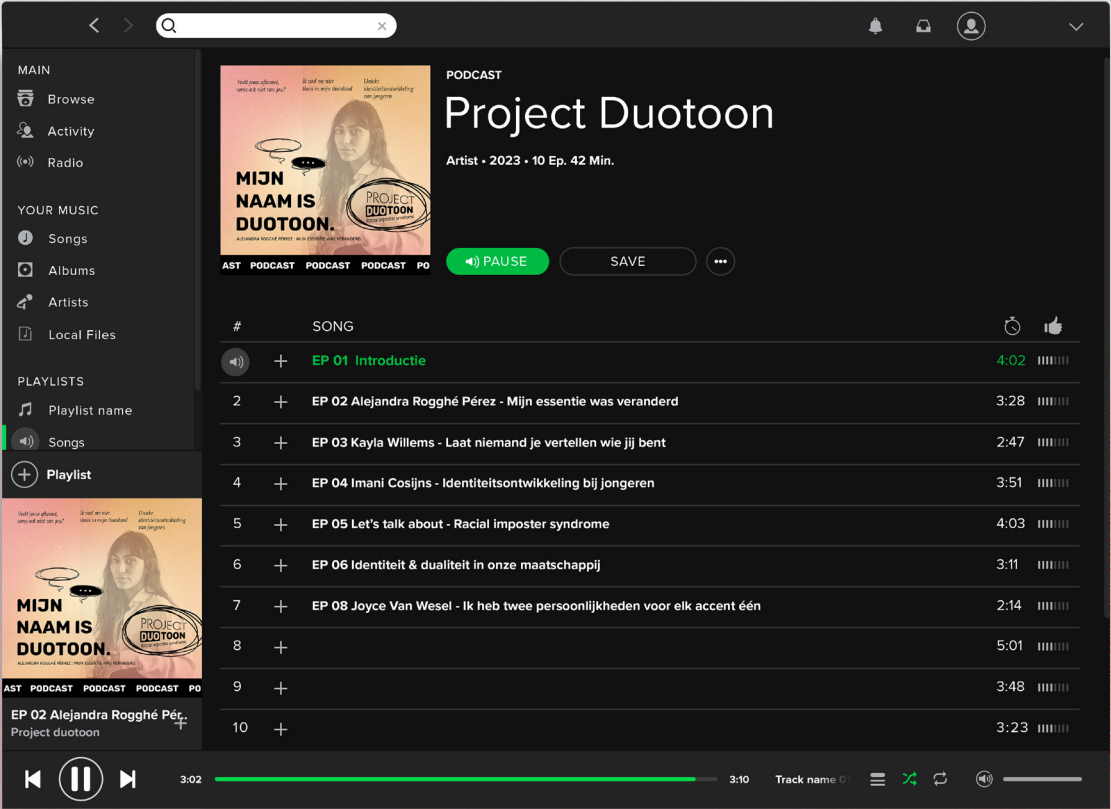
SPOTIFY STARTER PAGE

Het maken van een podcast over een serieus onderwerp kan een manier zijn om luisteraars te informeren, bij te leren en te inspireren om zich op een zinvolle manier met belangrijke kwesties bezig te houden.

Deze groep werd zoals eerder vermeld in het onderzoek een beetje vergeten door onze maatschappij, daarom is dit de perfecte campagne stunt. We geven letterlijk hun stem terug. En laten hun in letterlijke zin aan het woord.

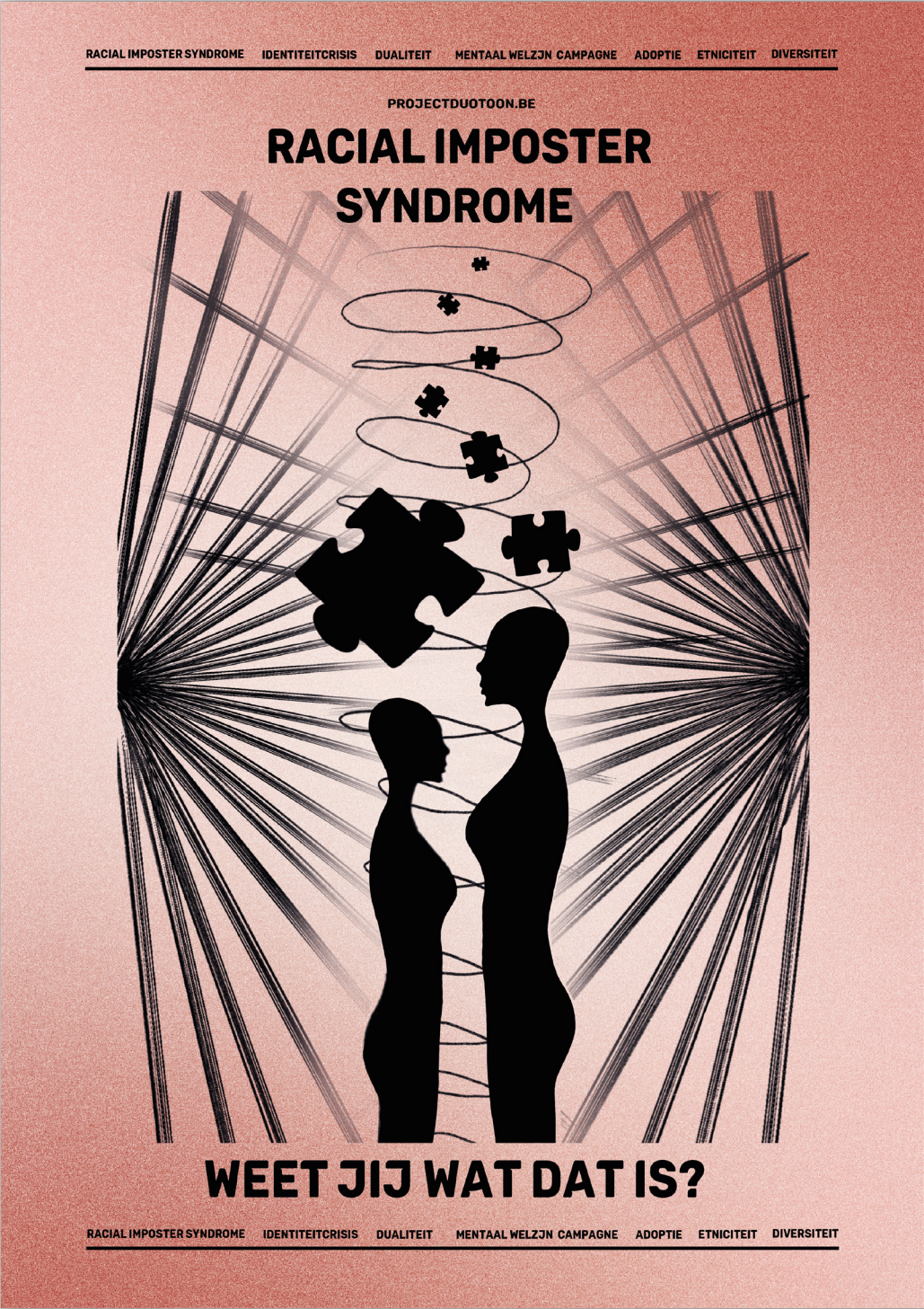
Bovendien kan het **Vermenselijking** van onderwerpen helpen om Moeilijke onderwerpen te begrijpen. Deze kunnen vaak complex en overweldigend zijn voor mensen die er niet dagelijks mee in contact komen. Podcasts kunnen deze onderwerpen menselijker maken door persoonlijke verhalen en ervaringen , perspectieven te bieden van mensen die met het onderwerp te maken hebben. Dit kan luisteraars helpen zich op een dieper, emotioneler niveau met het onderwerp te verbinden.

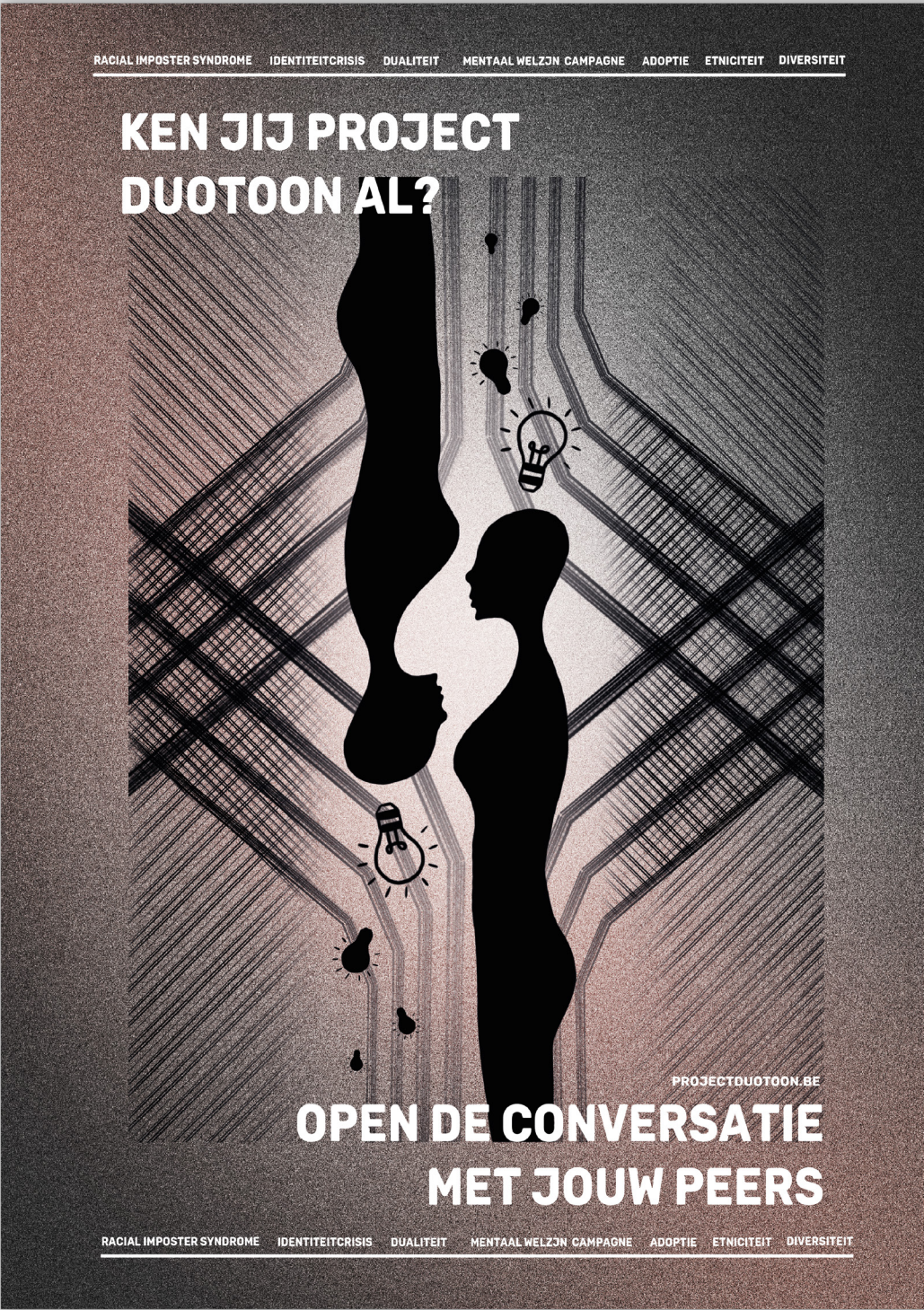

Het maken van een podcast over een serieus onderwerp kan een krachtige manier zijn om een publiek op te voeden, te informeren en te binden.

Diepgaande verkenning: Podcasts maken een diepere verkenning van serieuze onderwerpen mogelijk.

In tegenstelling tot traditionele media, zoals nieuwsartikelen of televisiesegmenten, kunnen podcasts uitgebreide discussies en interviews bieden die een uitgebreider begrip van een onderwerp bieden.

WSLETTER NEWSLETTER NEWSLETTER NEWSLETTER NEWSLETTER NEWSLETTER NEWSLET

PODCAST COMING SOON...

BINNENKORT TE BELUISTEREN VIA SPOTIFY. PROJECT DUOTOON BRENGT ZIJN EERSTE PODCAST UIT. MET THEMA'S ZOALS DIVERSITEIT & IDENTITEIT. LUISTER NAAR DE VERHALEN VAN JOUW PEERS, HOE ZEI DE WERELD ZIEN EN OMGAAN MET DE COMPLEXHEID VAN HUN EIGEN IDENTITEIT.

PREVIEW...

Ep. 01 - Alejandra Rogghé Pérez

Alejandra vertelt in episode 01 open over haar ervaring met het migreren naar België. Hoe zij haar identiteit heeft zien veranderen met haar omgeving. De cultuur shock, en haar dubbele etniciteit. Hoe ze haar geboorteland verliet voor financiële stabiliteit en haar studies...

PODCAST POCAST PODCAST PODCAST POCAST POCAST PODCAST PODCAST POCAST PODCASTPO

"SOMMIGEN ZEIDEN ZELFS DAT MIJN ESSENTIE VERANDERD WAS"

- Alejandra Rogghé Pérez

GA NAAR DE WEBSITE

PODCAST POCAST PODCAST PODCAST POCAST PODCAST PODCAST POCAST PODCASTPO

Zit jij met vragen? Registreet je dan op onze website. Neem een kijkje op ons forum. En voor mijn informatie of contact?

VOOR MEER INFO VOLG ONS OP

102

PROJECT DUOTOON

WINACTIE NEWSLETTER

WSLETTER NEWSLETTER NEWSLETTER NEWSLETTER NEWSLETTER NEWSLETTER NEWSLET

WINACTIE MAAK KANS!

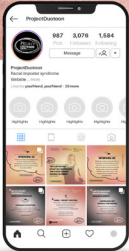

HOE DEELNEMEN?

Stap 1 : Ga naar onze Instagram pagina
Stap 2 : Deel de winactie aankondiging
Stap 3 : Tag ons in je post voor extra kans
Stap 4 : Gebruik de #ProjectDuotoon

VOLG JIJ ONS AL OP INSTAGRAM?

NEW TOTE BAGS NEW TOTE BAGS NEW TOTE BAGS NEW TOTE BAGS NEW TOTE BAGS NEW

NEW TOTE BAGS NEW TOTE BAGS NEW TOTE BAGS NEW TOTE BAGS NEW TOTE BAGS NEW

Zit jij met vragen? Registreet je dan op onze website. Neem een kijkje op ons forum. En voor mijn informatie of contact?

VOOR MEER INFO VOLG ONS OP

PROJECT DUOTOON

103

CAMPAGNE BEURS STAND

PUBLIC SPEAKING EVENTS

OPTIE I - FOTOGRAFISCH

OPTIE II - ILLUSTRATIEF

ADMINISTRATIE & LOGBOEK

CONTACTEN - UREN - BRONNEN

CONTACTEN THEORETISCH/ GRAFISCH ONDERZOEK

EXTERNE MENTOR THEORIE NIKITA EXSTEYL CONTACT

28 September 2022	Bespreking thesis + 1ste contact Bevestiging mentor
26 Oktober 2022	Afspraak Hulp bij onderzoek Enquête
6 Maart 2023	Mail afspraak vastleggen
16 Maart 2023	Mail afspraak Bevestiging
17 Maart 2023	Interview en thesis bespreking Doelgroep + focusgroep Interviews

KAYLA WILLEMS

22 Oktober 2022	Overleg + 1ste interview deelname onderzoek
15 November 2022	Telefonisch Overleg & bespreking onderwerp
12 Maart 2023	Fotoshoot interview
14 Maart 2023	Officiële interview boek

SORKA VERVENNE

26 Oktober 2022	Overleg + 1 ste bespreking deelname onderzoek
12 Januari 2023	Bespreking onderwerp + Interview
13 februari 2023	Bellen + Datum vastleggen
4 maart 2023	Officiële interview boek

ALEJANDRA ROGGHÉ PEREZ

3 November 2022	Bellen informeren (wanneer in het land?) deelname onderzoek
16 Januari 2023	Datum prikken afspraak
11 Maart 2023	Officiële interview boek
12 Maart 2023	Fotoshoot Interview

JOYCE VAN WESEL

24 November 2022	Overleg + bespreking deelname onderzoek
27 Januari 2023	2de bespreking onderwerp
19 Februari 2023	Bellen + Afspraak vastleggen
3 Maart 2023	Officiële interview boek
17 Maart 2023	Fotoshoot interview

MENTALE GEZONDHEID ORGANISATIES

TÉ GEK! (VLAANDEREN ZORG)
MARC HELLINCKX

3 Oktober 2022	Mail hulp bij campagne marc@tegek.be
3 Oktober 2022	Mail terug (negatief)
WATWAT? (Organisatie) Felien Dekorte	

CONTACTEN & TIJDSBESTEDING ONDERZOEK

MENTALE GEZONDHEID ORGANISATIES

TÉ GEK! (VLAANDEREN ZORG)
MARC HELLINCKX

3 Oktober 2022	Mail hulp bij campagne marc@tegek.be
3 Oktober 2022	Mail terug (negatief)

WATWAT? (ORGANISATIE)
FELIEN DEKORTE

6 Oktober 2022	Mail contact hulp campagne
1 November 2022	Negatief antwoord mentorschap ontvangst Uitnodiging bijeenkomst online uitwisselingsmoment/netwerkmoment
29 November 2022	Officiële uitnodiging netwerk moment

MENTOR GRAFISCH DESIGN ARTEVELDE
TINEKE DUYTSCHAEVER

30 September	Mail Bap onderwerp en uitwerkingen Geen antwoord
--------------	---

EXTERNE MENTOR GRAFISCH DESIGN

SEBASTIAAN DEGRAEVE
JUNIOR GRAPHIC DESIGN (LIQUID SOCIETY)

23 December 2022	Bespreking + Overleg
22 januari 2023	Overleg + Pitch voorbereiding
7 Februari 2023	Overleg na pitch + feedback
24 Februari 2023	Brainstorm overleg
13 Maart 2023	Vooruitgang bespreking
20 Maart 2023	Vooruitgang bespreking
25 Maart 2023	Bap boek bekijken + evalueren stand van zaken
7 April 2023	Brainstorm campagne uitwerkingen
11 April 2023	Bap boek bekijken + evalueren stand van zaken

BRONNEN THEORETISCH ONDERZOEK

ONDERZOEKSFASE LITERATUURSTUDIE – RACIAL IMPOSTER SYNDROME

(Bron) Salhany, A. (2022, 11 februari). “Racial imposter syndrome”: als het voelt alsof je afkomst niet van jou is. Geraadpleegd op 18 oktober 2022, van <https://www.vice.com/nl/article/93bn7e/racial-imposter-syndrome-bicultureel>

(Bron) Donnella, L. (2016, 25 augustus). All Mixed Up: What Do We Call People Of Multiple Backgrounds? NPR.org. Geraadpleegd op 18 oktober 2022, van <https://www.npr.org/sections/codeswitch/2016/08/25/455470334/all-mixed-up-what-do->

(Bron) TEDx Talks. (2019, 26 april). Taking sides: Being biracial | Anna Kitagawa | TEDxConcordCarlisleHighSchool [Video]. YouTube. Geraadpleegd op 19 oktober 2022, van <https://www.youtube.com/watch?v=27MbZesdKKA>

(Bron) TEDx Talks. (2019b, juli 5). Let’s start by sharing our bi-racial experience | Kelsey Bengue | TEDxChallengeEarlyCollegeHS [Video]. YouTube. Geraadpleegd op 19 oktober 2022, van <https://www.youtube.com/watch?v=7EF66jdJBM>

(Bron) TEDx Talks. (2016b, november 29). Bye Rachel - Being a Biracial Woman in America | Summer Durant | TEDxGeorgetown [Video]. YouTube. Geraadpleegd op 19 oktober 2022, van <https://www.youtube.com/watch?v=6DtXr5dEWPg>

(Bron) Realfonzo, U. R. (2022, juni). Belgium considers granting mixed-race children full access to colonial archives. The Brussels Times. Geraadpleegd op 19 oktober 2022, van <https://www.brusselstimes.com/232134/belgium-may-give-mixed-raced-people-full-access-to-colonial-archives>

(Bron) Williams, K. (2018, 10 november). A Brief History of Mixed-Race Identity. MANDEM. Geraadpleegd op 19 oktober 2022, van <https://mandemhood.com/a-brief-history-of-mixed-race-identity/>

(Bron) WE ARE VARIOUS. (z.d.). No Offence with Nadia Kara | We Are Various. <https://wearevarious.com/category/no-offence/>

(Bron) Awel Website. (z.d.). Awel. Geraadpleegd op 9 november 2022, van <https://www.awel.be/>

(Bron) Jamil, J. (2018). I weigh community. I weigh community. <https://iweighcommunity.com/mission/>

Exsteyl, N. E., [Nikita Exsteyl]. (z.d.). ‘DUBBELBLOEDJES’ AAN HET WOORD EEN EXPLORATIEF, NARRATIEF EN RETROSPECTIEF ONDERZOEK NAAR DE (ONDERWIJS)ERVARINGEN VAN MULTI-ETNISCHE JONGVOLWASSENEN [Masterproef II voorgelegd voor het behalen van de graad master in de Pedagogische Wetenschappen, afstudeerrichting Pedagogiek & Onderwijskunde]. Universiteit Gent.

Karssen, M., van der Veen, I., & Volman, M. (2016). Ethnic diversity in schools and bi-ethnic Dutch students’ educational outcomes and social functioning. School Effectiveness and School Improvement, 27(4), 613–628. <https://doi.org/10.1080/09243453.2016.1189436>

Karssen, M. (2017). Bi-ethnic Dutch students: educational outcomes, social functioning and experiences. Retrieved from https://www.kohnstamminstituut.nl/assets/proefschrift_merlijnkarssen.pdf

Karssen, M., van der Veen, I., & Volman, M. (2015). Educational outcomes and functioning of bi-ethnic Dutch children in school. Educational Research, 57(4), 354–367. <https://doi.org/10.1080/00131881.2015.1076994>

ONDERZOEKSFASE GRAFISCH ONDERZOEK

Behance. (z.d.). https://www.behance.net/search/projects?tracking_source=typeahead_search_direct&search=magazine+mental+health

S. (z.d.). SAVEE. SAVEE. <https://savee.it/>

Pinterest. (z.d.). Pinterest. <https://nl.pinterest.com/>

Te Gek!? maakt van het hoofd een zaak. (z.d.). [Video]. Te Gek!? maakt van het hoofd een zaak. <https://www.tegek.be/>

Awel. (z.d.). [Video]. Awel. https://awel.be/?gclid=CjwKCAjw586hBhBrEiwAQYEnHfHRAHNeBn8oRi0xrB5HKrilzw16scwk94udEd3lADdEVQBhmbu9xoCya4QAvD_BwE

Henderson, A. (2023, 2 februari). 5 Mental Health Campaigns That Are Making A Difference – GWI [Video]. GWI. <https://blog.gwi.com/marketing/mental-health/>

Speak to us. (z.d.). [Video]. Mind. <https://www.mind.org.uk/get-involved/speak-to-us/>

OFFERTE CAMPAGNE UITWERKING

VOORONDERZOEK THEMATHIEK

Deskresearch ‘Racial imposter syndrome’	3,5 uur
Literatuur studie	12,5 uur
Focusgroep interviews	14,5 uur

CONCEPT & BASISONTWIKKELING

Moodboards	3 uur
schetsen Illustratieve stijl	4 uur
research Campagne inhoud + stijl brainstorm	11 uur
Briefing	2 uur

UITWERKING & TOEPASSING

Illustraties uitwerken	19 uur
Postersreeks (3 - delig)	3,5 uur
sociale media campagne posts	12 uur
icons website + extra illustratie	14 uur
Design merchandise	13 uur
(tote bags - Hoodies - stickers - waterflessen...)	
newsletters	4 uur
website homepagina uitwerking	39 uur
(design - bouw - animatie)	
Website forum uitwerking	37 uur
Stand ontwikkeling ‘public speaking event’	7 uur

Uur tarief student Graphic design	15,40/uur
Totaal aantal uren	199 uren
Totaal	€ 3.064,60

OFFERTE DRUKWERK

POSTERREEKS

Formaat A3 (297 X 420)
4/0 Enkelzijdig full color, 100 gr mat mc
Geen extra afwerkingen
Aantal offset 1.000 exp. CYMK

Berekening Drukland.be

Totaal exclusief btw	€ 88,38
btw	€ 18,56
Totaal inclusief btw	€ 106,94

T-SHIRTS

t- shirt Kleur Wit & zwart
Recycled cotton - Waterbased ink
Druktechniek - Zeefdruk
50 exp. (Maat S)
50 exp. (Maat M)
50 exp. (Maat L)

Offerte Ink brussels (voorbeeld maat S)

50 pcs recycled t (Zwart-S)	T-shirt 6,74 € = 168,5€
print Illustratie I - (1col) - rug	2,67 € = 66,75 €
print Logo (1col) - borst-center	2,02 € = 50,50 €
zeef- en instel kost	= 100,00
kleurwissel kost	= 30,00
Totaal =	= 365,25

IMANI COSIJNS
BACHELORPROEF 2022 -2023
CROSSMEDIA GRAPHIC DESIGN